



ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2025 • ΤΕΥΧΟΣ 165

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

2025: Οἱ πολίτες στό προσκίνιο	σελ. 1
Περί τῆς οἰκουμενιστικῆς φέστας στή Νίκαια καί τὴν Κωνσταντινούπολη	σελ. 3
Ἀνοικτή Ἐπιστολή πρὸς τὸν Κλῆρο καί τὸν Λαό τῆς Κύπρου	σελ. 6
Περί τῆς καύσεως τῶν κεκοιμημένων	σελ. 9
Πρωτοχρονιάτικο μῆνυμα τῆς «Ἐξόδου» γιά τό 2026.....	σελ. 9
«Σέ τοῦτα ἴδω τά μάρμαρα κακιά σκουριά δέν πιάνει».....	σελ. 10
Ἦγέτη ὅπως ὁ Καποδίστριας χρειάζεται ὁ Ἑλληνισμός	σελ. 14
Κριτική ἐπισκόπηση τῆς συμφωνίας ΕΕ - MERCOSUR	σελ. 15
Μπλόκα στή γῆ - Μπλόκο στό μέλλον.....	σελ. 20
Ἡ νίκη πού ἔρχεται, ὅταν οἱ πολίτες σηκώνονται ὄρθιοι	σελ. 24
Εἰδήσεις - Σχόλια	σελ. 25

2025: ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ

Πολύ πλούσια σέ γεγονότα ἡ χρονιά πού πέρασε.

Τόσο σέ ἑλληνικό ὅσο καί σέ διεθνές επίπεδο.

Ὡς κορυφαῖο γεγονός **στό ἔσωτερικό** θά χαρακτηρίζαμε τὴν εἴσοδο στό κοινωνικό προσκίνιο τῶν πολιτῶν ὡς πρωταγωνιστῶν μέ τή μορφή τοῦ κινήματος τῶν Τεμπῶν καί τοῦ ξεσηκωμοῦ τῆς ἀγροτιάς.

Στό ἐξωτερικό τὴν ἐπιστροφή τοῦ

νόμου τῆς ζούγκλας στίς διεθνεῖς σχέσεις.

Ἄς τά πάρουμε μέ τή σειρά.

Ὁ κύκλος τῆς μεταπολίτευσης φαίνεται ὅτι κλείνει μετά ἀπό πενήντα χρόνια, καθώς φαίνονται στήν πύξυνη τους μορφὲς ὅλες οἱ παθογένειες, πού γιγαντώθηκαν σ' αὐτό τό ὄχι μικρό χρονικό διάστημα.

Ἡ συγκάλυψη τοῦ ἐγκλήματος τῶν Τεμπῶν καί τό σκάνδαλο τοῦ ΟΠΕΚΕ-

ΠΕ αναδεικνύουν χαρακτηριστικά όλη τη σαπίλα του συστήματος, πού λυμαινεται την πατρίδα μας και προσπαθεί να επιβιώσει μί διστάζοντας να χρησιμοποιήσει μεθόδους εγκληματικής οργάνωσης. Αυτό διαπιστώνει και η Ευρωπαϊκή Εισαγγελέας κ. Λάουρα Κοβέσι.

Απέναντι όμως σ' αυτό τό σάπιο, εμφανίζεται μιά άλλη Ελλάδα πού χαρακτηρίζεται από δυναμισμό και υγεία.

Τά τρία εκατομμύρια, πού κατέβηκαν στους δρόμους στις 28 Φεβρουαρίου 2025 σ' όλη την Ελλάδα και στό έξωτερικό, αὐθόρμητα ανταποκρινόμενοι σ' ένα κάλεσμα για να ζητήσουν δικαιοσύνη και τιμωρία τῶν ἐνόχων για τό ἔγκλημα τῶν Τεμπῶν, ἦταν ἡ μεγάλη ἔκπληξη και ἡ μεγάλη ἐλπίδα. Ἐλπίδα ὅτι τίποτε δέν ἔχει χαθεῖ.

Τό πόσο ὁ ἀπλός κόσμος διψάει για καθαρη και υγεία, φάνηκε κατά δεύτερο λόγο στό τελείωμα τῆς χρονιάς μέ τήν περίπτωση τῆς **ταινίας** τοῦ Γιάννη Σμαραγδῆ **«Καποδίστριας»**. Πλησιάζουν, μέχρι τήν ὥρα πού γράφονται αὐτές οἱ γραμμές, τίς ὀκτακόσιες χιλιάδες οἱ Ἕλληνες, πού πῆγαν να δοῦν τόν «Καποδίστρια». Ὁ κόσμος δέν ἀντέχει ἄλλο τί μπόχα τῆς σαπίλας. Διψάει να ἀναπνεύσει τόν καθαρό ἀέρα τοῦ ἥθους και τῆς ἀρετῆς.

Πρέπει μέ ὅλες μας τίς δυνάμεις να βοηθήσουμε να ἐπικρατήσει αὐτή ἡ Ελλάδα τῆς υγείας, τοῦ ἥθους και τῆς ἀρετῆς μέ ἔμβλημα τόν Καποδίστρια. Καί

αὐτό θά γίνει, ὅσο και ἂν τό πολεμᾶ τό διεφθαρμένο σύστημα τῆς ξενοκρατίας και τῶν συγχρόνων ὀλιγαρχῶν, διαδόχων τῶν κοτζαμπάσπιδων τῆς Τουρκοκρατίας.

Μέσα σ' αὐτό τό πλαίσιο ἀνάδειξης και ἐπικράτησης τοῦ ὑγιοῦς ἐντάσσεται και ἡ προσπάθεια τῆς «Πανελληνίου Κινησεως κατά τοῦ ψηφιακοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ “Ἐξοδος”», για τήν ὁποία ἔχουμε μιλήσει και ἄλλες φορές, ἀλλά και σ' αὐτό τό τεῦχος θά βρεῖτε σχετικό ὕλικό.

Σημαντικά γεγονότα ὁμως εἶχαμε και **σέ ἐκκλησιαστικό ἐπίπεδο**. Ἀναφερόμαστε στις ἀπαράδεκτες «φιέστες», πού ἔγιναν σέ Νίκαια και Κωνσταντινούπολη τόν Νοέμβριο τοῦ 2025, ὅπου ὁ αἰρεσιάρχης πάπας Ρώμης, χωρίς καθόλου να ἔχει μετανοήσει για τίς αἰρέσεις τοῦ παπισμοῦ, οἱ ὁποῖες ἀλλοίωσαν τόν Χριστιανισμό στή Δύση, ἐκλήθη ἀπό τό Φανάρι για να συνεορτάσουν τήν ἐπέτειο τῶν 1.700 ἐτῶν ἀπό τί σύγκληση τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Παράλληλα ὁ πάπας μετέσχε στή θρονική ἐορτή τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου πολυχρονίσθηκε και μνημονεύθηκε ὡς κανονικός ἐπίσκοπος Ρώμης!

Νά δοῦμε μέχρι πότε θά ἀνέχεται ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτά τά θέατρα.

Κατά τά ἄλλα τό Οὐκρανικό σχίσμα καλά κρατεῖ. Οἱ διώξεις ἐναντίον τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας ὑπό τόν Μητροπολίτη Ὀνούφριο συνεχίζονται ἀπό τό καθεστῶς Ζελένσκι, ἐνῶ σ' αὐτά προ-

- Ἡ *Παρακαταθήκη* ἀναρτᾶται στήν ἰστοσελίδα orthodoxnet.gr και σέ φιλικές ἰστοσελίδες.
- Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν να παρακολουθοῦν ἐκπομπή, πού κάνει ὁ π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης. Ἀναρτᾶται στό διαδίκτυο ἀπό φιλικές ἰστοσελίδες και ἀπό τό διαδικτυακό κανάλι «ἐγρηγόρηση» στό [youtube](https://www.youtube.com).



σετέθη και ή πληγή στό εκκλησιαστικό σωμα στην Κύπρο μέ τά «αδελφικά μαχαιρώματα», πού δέχθηκε από την πλειοψηφία των συνεπισκόπων του ό κανονικός Μητροπολίτης Πάφου Τυχικός, ό όποιος, αυθαίρετως, αναιτίως και παρανόμως, έξεδιώχθη της Μητροπόλεως του και έτέθη σε άργία!

Στό έξωτερικό, αυτό πού αναδειχθηκε ως κυρίαρχο στοιχείο ήταν ό γυμνός κυνισμός στις διεθνείς σχέσεις, μέ την πλήρη άπαξίωση και περιφρόνηση τοῦ Διεθνούς Δικαίου.

Πρωταγωνιστής σ' αυτό παρουσιάζεται ό Άμερικανός Πρόεδρος Τράμπ. Βλέπουμε κάθε μέρα τά «κατορθώματά» του μέ τελευταία και –μέχρι στιγμής– κορυφαία άφ' ενός την περίπτωση της Βενεζουέλας μέ την άπαγωγή τοῦ νόμιμου Προέδρου Μαδοῦρο και άφ' έτέρου τίς άμερικανικές αξιώσεις στην Γροιλανδία.

Η άλληλοσφαγή των αδελφών λαών (Ρώσων και Ουκρανών) συνεχίζεται, μέ τους πολεμοκάπηλους Εὐρωπαϊούς «ήγέτες» νά μίν θέλουν μέ κανένα τρόπο την ειρήνη.

Τό 2025 επίσης, ή ανθρωπότητα στά-

θηκε άπαθής θεατής της γενοκτονίας τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ από τους Έβραίους σιωνιστές στην Γάζα, υπό τά άδιαφορα βλέμματα όλων των διεθνών ύποκριτών, πού κλαψουρίζουν για την κακοποίηση μίας γάτας, αλλά άδιαφοροῦν για τους ανθρώπους (βλέπε στάση τους και στό θέμα των άμβλώσεων, έξ άφορμής της προτάσεως Καρυστιανοῦ νά τεθει τό θέμα σε δημόσια διαβούλευση και των σφοδρών επιθέσεων, πού δέχθηκε).

Μέ λίγα λόγια όλος ό πλανήτης είναι ένα καζάνι πού βράζει. Ό καλός Θεός μακροθυμεί, περιμένοντας την έμπρακτη μετάνοιά μας, κυρίως από έμäs τους Έλληνες, πού έχουμε «ξεφύγει» πιο πολύ άπ' όλους.

Οί καιροί οῦ μενετοί.

Πορευόμεθα εν μέσω σκοπέλων, κινδύνων και πειρασμών πολλών και κάθε μέρα δίνουμε έξετάσεις.

Γι' αυτό στῶμεν καλῶς.

Μόνον ή έμπρακτη μετάνοιά μας και ή έπιστροφή στον Χριστό και στις άθάνατες αξίες μας θά μäs σώσουν.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ



**ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΗΣ ΦΙΕΣΤΑΣ
ΣΤΗ ΝΙΚΑΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ
της Έστίας Πατερικών Μελετών**

Στην έορτή τοῦ Άποστόλου Άνδρέου, τοῦ άγωνιστή και μάρτυρα της Άληθείας, είδαμε εν τόπω Άγίῳ νά στεφανώνεται τό ψευδος. Με άφορμή τά 1700 χρόνια άπό τον θρίαμβο της Όρθοδοξίας στην Α' Οικουμενική Σύνοδο, ό νέος Πάπας της Ρώμης κ. Λέων Πρίβοςτ και άλλοι επί κεφαλής έτεροδόξων κοινοτή-

των, συμπροσευχήθηκαν με Όρθοδόξους Έπισκόπους, σαν νά έχουν κοινή πίστη, ανταλλάσσοντας φιλοφρονήσεις και παχιά λόγια άγάπης και ένότητας.

Ειδικότερα ό κ. Λέων, έγινε δεκτός με τιμές κανονικοῦ Πατριάρχου, θυμιάματα, λειτουργική μνημόνευση, λειτουργικό άσπασμό, άπαγγελία της Κυριακής

Προσευχῆς, κοινὴ εὐλογία πρὸς τὸν λαὸ μὲ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχην, ἐμμελῆ ἀπόδοσιν «πολυχρονίου», ὅπως δυστυχῶς εἶχε συμβεῖ καὶ μὲ τοὺς δύο προκατόχους του.

Παγιώθηκε, ἐλλείπει ὀρθοδόξων ἀντιδράσεων, αὐτὴ ἢ ἀντικανονικὴ πρακτικὴ καὶ περάσαμε ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῶν ἀπαγορευμένων ἀπὸ τοὺς Κανόνες συμπροσευχῶν καὶ σὲ ἄλλες ἀντικανονικὲς λατρευτικὲς ἐνέργειες, ποὺ ἐδραιώνουν στὴν πλάνη τοὺς παπικούς, καθὼς δίνουν ψευδῆ εἰκόνα ἐνότητας καὶ ὁμοιότητας στὴν πίστι.

Ὁ συμπαθὴς ὡς ἄνθρωπος κ. Πρίβοστ, ἐκπροσωπεῖ ἓναν θεσμό, τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ρώμης, ποὺ στὸ πρόσωπο τῶν προκατόχων του ἔχει ἐκπέσει συνειδητὰ καὶ πεισματικὰ ἀπὸ τὴ θέση ποὺ κατεῖχε ὡς πρῶτο μεταξὺ ἴσων τῶν παλαίφατων Πατριαρχείων. **Μετὰ ἀπὸ τόσες δεκαετίες διαλόγων, σὲ ποιά ἀπὸ τίς παπικὲς πλάνες ἔχουν ὑποχωρήσει οἱ Λατῖνοι;** Τί ὠφελεῖ ἢ ἐπιμονὴ σὲ κοινὲς παραστάσεις –καὶ μάλιστα λειτουργικὲς– ὅταν δὲν ὑπάρχει συμφωνία στὴν πίστι;

Ἡ μόνιμη δικαιολογία τῶν ὑπέρημαχων αὐτῆς τῆς οἰκουμενιστικῆς δραστηριότητος, εἶναι ὅτι τὸ Φανάρι, ποὺ πρωτοστατεῖ σὲ αὐτὰ τὰ ἀνοίγματα, εἶναι ἐμπερίστατο καὶ κάνει διπλωματία γιὰ νὰ ἔχει τὴ στήριξη τῆς Δύσης ἀπέναντι στὴν Τουρκία. Τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ ἔχει καταπέσει πολλαπλῶς μέσα στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία. Ὅχι μόνον δὲν προστατεύεται μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ἀλλὰ μπαίνει σὲ ὄλο καὶ δυσμενέστερη θέση. Ὅσο δικαιολογημένο εἶναι ἓνας ἄνθρωπος ποὺ

κινδυνεύει, ἀντὶ νὰ ζητάει βοήθεια ἀπὸ τὸν Θεό, νὰ τρέχει σὲ μάγους καὶ καφετζοῦδες, τόσο δικαιολογεῖται καὶ ἡ καταφυγὴ στοὺς αἰρετικούς ἀποστάτες τῆς πίστεως γιὰ προστασία. Ὁ διάβολος δὲν βοηθάει οὔτε προστατεύει. Χαντακῶνει! Καὶ ὁ Οἰκουμενισμὸς κατὰ τὴ μαρτυρία τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ Κατουνακιώτη κυριαρχεῖται ἀπὸ ἀκάθαρτα πνεύματα!

Τί ἀκολούθησε μετὰ τὴν ψευδοένωση μὲ τοὺς παπικούς στὴ Φλωρεντία τὸ 1439 μ.Χ., ὅπου ἔγινε πάλι γιὰ λόγους ἄμυνας ἀπέναντι στοὺς Ὀθωμανούς; Ἡ πτώση τῆς Αὐτοκρατορίας λίγα χρόνια ἀργότερα.

Τί ἀκολούθησε τὴν ἄρση τῶν ἀναθεμάτων μεταξὺ τοῦ τότε Πατριάρχου Ἀθιναγόρα καὶ τοῦ τότε Πάπα Παύλου Στ΄; Οἱ διωγμοί, ἢ ἐξαφάνιση τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, τὸ κλείσιμο τῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης.

Γιὰ ποιὸ λόγο πιστεύουν οἱ θιασῶτες τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὅτι ἡ δύναμη τοῦ Πάπα μπορεῖ νὰ τοὺς προστατεύσει περισσότερο ἀπὸ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ; Γιὰ ποιὸ λόγο δὲν ἀκολουθοῦν τοὺς σύγχρονους Πατέρες ποὺ ἀγιοκατατάσσει τὸ ἴδιο τὸ Πατριαρχεῖο καὶ οἱ ὅποιοι ἦταν ἀντίθετοι στὸν οἰκουμενισμό καὶ στὶς συμπροσευχὲς μὲ αἰρετικούς;

Τὰ παχιά λόγια περὶ ἀγάπης ἀποδεικνύονται ὑποκριτικά, ὅταν τὴν ἴδια στιγμή ποὺ ἐκφράζεται ἡ «ἀγάπη» πρὸς τοὺς αἰρετικούς καὶ ἀλλοθρήσκους, δὲν γίνεται καμμία προσπάθεια συνεννόησης καὶ ἔνωσης μὲ τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἀκολουθοῦν τὸ πάτριον ἑορτολόγιο.

1. Ἅγιος Ἐφραίμ Κατουνακιώτης: Ὁ Οἰκουμενισμὸς κυριαρχεῖται ἀπὸ ἀκάθαρτα πνεύματα <https://enromiosini.gr/arthrografia/25ag-efraim-katoynakiotis/>



Σε πρόσφατη νηφάλια τοποθέτηση της συνόδου των «ΓΟΧ» φάνηκε η καλή διάθεση της πολυπληθέστερης παρατάξεως των Ἑλλήνων Παλαιομερολογιτών². Ποῦ εἶναι ἡ ἀγάπη των «φιλενωτικῶν» νὰ κινήσει πρὸς τὴν ἐπανένωση των ἀδελφῶν μας μὲ τὴν Ἐκκλησία;

Παράλληλα, οἱ καθ' ἡμᾶς ἀγαπολόγοι ἔχουν ἐπιδοθεῖ σὲ ἕναν **τεράστιο ἀγῶνα νὰ προκαλέσουν ὀριστικό σχίσμα μὲ τὶς σλαβικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, μὲ ἕναν πολιτικὰ ὑποκινούμενο μηχανισμό ρωσσοφοβικῆς προπαγάνδας.**

Ποῦ εἶναι ἡ ἀγάπη τους πρὸς τοὺς Ρώσους Ὁρθοδόξους, τοὺς ὁποίους ἔχουν δαμινοποιήσει οἱ δυτικοπροσκυνημένοι πολιτικοί, δημοσιογράφοι καὶ οἰκουμενιστὲς θεολόγοι;

Ποῦ εἶναι ἡ ἀγάπη τους πρὸς τοὺς Οὐκρανοὺς Ὁρθοδόξους, ποὺ διώκονται σκληρὰ ἀπὸ τὸ διεφθαρμένο καθεστῶς Ζελένσκι, μὲ τὴ στήριξη τῆς «αὐτοκέφαλης» ομάδας τοῦ «Μητροπολίτη Κιέβου» Ἐπιφανίου Ντουμένκο;

Ἀκόμα καὶ τὸ Βατικανὸ μὲ τὸν ἀπελθόντα Πάπα Φραγκίσκο καὶ τὸ ΠΣΕ ἐξέφρασαν τὴν ἀντίθεσή τους στὶς διώξεις των Ὁρθοδόξων Οὐκρανῶν, ἀλλὰ τὸ **Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχουν ψελλίσει τὴν παραμικρὴ λέξη γιὰ τὸν διωγμὸ των ἀδελφῶν μας, παρὰ τὶς μεγαλοστομίες γιὰ ἀγάπη.**

Στὸ Φανάρι κατηγοροῦν τοὺς Ρώσους γιὰ ἐργαλειοποίηση τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὰ γεωπολιτικὰ τους σχέδια, ἀλλὰ καὶ ἡ δική τους πολιτικὴ ἐξυπηρετεῖ πάντοτε τοὺς γεωπολιτικούς σχεδιασμοὺς τῆς ξεπεσμένης ἠθικὰ Δύσης. Δὲν

καταλαβαίνουν ὅτι **τὸ ποῖμνιο δὲν τοὺς ἀκολουθεῖ στὸ διχαστικὸ δρόμο ποὺ ἐπέλεξαν** καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ βλέπει τοὺς Ὁρθοδόξους Ρώσους ὡς ἀδελφὸ γένος;

Ἐπομένως, ὁ φιλενωτικὸς οἶστρος των οἰκουμενιστῶν εἶναι **ἐπιλεκτικὸς** καὶ ἀφορᾷ μόνο τὴ Δύση, ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει τὴν προσαρμογὴ τοῦ Εὐαγγελίου στὰ μέτρα των ἀνθρωπίνων παθῶν καὶ τὴ χαλάρωση των ἠθῶν, ποὺ ἐπιχειροῦν οἱ καθ' ἡμᾶς οἰκουμενιστὲς νὰ καθιερώσουν καὶ στὸν Ὁρθόδοξο Κόσμο.

Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι **μέσα ἀπὸ τὶς τάξεις των Οἰκουμενιστῶν ξεφύτρωσε ἡ «μεταπατερικὴ θεολογία»,** ποὺ παραμερίζει τοὺς Πατέρες ὡς ἀνεπίκαιρους, ὥστε νὰ μὴ λαμβάνουν ὑπόψη τους οἱ πιστοὶ τὶς θεόπνευστες διδασχές τους.

Οἱ ἀραιὲς ἀντιδράσεις στὶς οἰκουμενιστικὲς φιέστες, ἴσως δίνουν μία ψευδαῖσθηση ὑπεροχῆς τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ποὺ διὰ τοῦ μηριδατισμοῦ ἐξοικείωσε μέρος τοῦ λαοῦ μὲ τὸ δηλητήριο τῆς αἰρέσεως ἢ ἔστω μὲ τὴν ἀνοχὴ τῆς δηλητηρίασης.

Αὐτὴ ἡ γενικὴ ἀφωνία, μᾶς ἀναγκάζει νὰ δηλώσουμε τὴν κάθετη ἀντίθεσή μας καὶ τὴν ἔντονη διαμαρτυρία μας σὲ ὅλη αὐτὴ τὴν **κατὰ συρροὴν ἀσέβεια ποὺ ἔλαβε χώρα στὴ Νίκαια καὶ στὴν Κωνσταντινούπολη,** ὥστε νὰ μὴ θεωρηθεῖ ἡ σιωπή μας ὡς συναίνεση σὲ αὐτὲς τὶς ἀσύνητες πνευματικὰ ἐνέργειες.

Ἡ ἀνάμιξη τῆς ἀλήθειας μὲ τὸ ψεῦδος ποτὲ δὲν βγάζει σὲ καλὸ καὶ πληγώνει τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἀγνωστικιστὲς ἢ οἱ κοσμικοί, ποὺ ἡ πίστη δὲν ἔχει καμμία σημασία στὴ ζωὴ τους,

2. <https://www.romfea.gr/diafora/73242-ekklisia-gox-apantisi-ston-mitropolit-peiraios-serafeim>

ούτε υπολογίζουν τὸ Εὐαγγέλιο, τοὺς Ἁγίους Πατέρες καὶ τοὺς Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, χειροκροτοῦν καὶ ἐπαινοῦν αὐτὲς τὶς ἐκδηλώσεις, μὴ ἀκόμα ἀπόδειξη ὅτι αὐτὲς οἱ προσεγγίσεις οὐδὲν πνευματικὸ ἔχουν παρὰ μόνον κοσμικὸ περιεχόμενο καὶ γιὰ αὐτὸ ἱκανοποιοῦν αὐτοὺς ποὺ θέλουν νὰ ζοῦν χωρὶς φόβο Θεοῦ.

Ὅμως, οἱ **συνειδητοὶ χριστιανοί**, ποὺ προσπαθοῦν νὰ ἐφαρμόζουν τὶς προτροπὲς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν Πατέρων, **σκανδαλίζονται καὶ ἀπογο-**

πεύονται ἀπὸ τοὺς Ποιμένες τους, γιατί διαπιστώνουν ὅτι αὐτὲς οἱ τακτικές εἶναι ξένες καὶ ἀντίθετες μετὰ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη.

Τὴ στιγμήν ποὺ οἱ δυτικοὶ χριστιανοὶ μετὰ πρωτοφανεῖς ρυθμοὺς στρέφονται πρὸς τὴν Ὁρθοδοξία, ἀπογοητευμένοι ἀπὸ τὴν ἐκκοσμίκευση τῶν ἄλλων ὁμολογιῶν, ἐκεῖνοι, ποὺ τάχθηκαν νὰ εἶναι φύλακες τοῦ δόγματος καὶ ὁδηγοὶ τῶν πιστῶν, δίνουν τὸ μήνυμα τῆς «ἐνόητας» μετὰ τὸ ψέμα!

Πηγή: orthros.eu, 12.12.2025



ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ Ἀπὸ τὸ «Πανορθόδοξο Κίνημα Στήριξης Μητροπολίτη Πάφου Τυχηκοῦ»

ΟΧΙ στὴν ἀλλοίωση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη - **ΟΧΙ** στὴν κατάργηση τῆς φωνῆς τοῦ Λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀδελφοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ τῆς Κύπρου,

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου δὲν εἶναι ἰδιοκτησία κανενός.

Δὲν ἀνήκει οὔτε στὸν ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπο, οὔτε σὲ ομάδες συνοδικῶν, οὔτε σὲ πρόσκαιρες πλειοψηφίες.

Ἀνήκει στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Ἀνήκει στὸν κλῆρο καὶ στὸν λαὸ ποὺ τὴ συγκρότησαν, τὴ διαφύλαξαν καὶ τὴ στήριξαν μέσα στοὺς αἰῶνες τῶν διωγμῶν, τῆς σκλαβιάς, τῆς κατοχῆς καὶ τῶν μεγάλων δοκιμασιῶν.

Σήμερα, ὅμως, βρισκόμαστε ἐνώπιον μιᾶς ἐπικίνδυνης ἱστορικῆς ἐκτροπῆς, ποὺ δὲν μποροῦμε καὶ δὲν δικαιούμαστε νὰ ἀγνοήσουμε.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Γεώργιος

καὶ οἱ συνοδικοὶ ποὺ τὸν στηρίζουν **ἐπιχειροῦν**, μετὰ συνοπτικές διαδικασίες καὶ χωρὶς οὐσιαστικὸ διάλογο μετὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα, νὰ ἀλλάξουν τὸν Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ὁ στόχος αὐτῆς τῆς προσπάθειας εἶναι ξεκάθαρος:

Νὰ ἀποκλειστεῖ ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς ἀπὸ τὴν ἐκλογή τῶν μητροπολιτῶν, ὥστε στὸ ἐξῆς νὰ ἀποφασίζουν ἀποκλειστικά καὶ μόνον οἱ ἀρχιερεῖς.

Μιὰ τέτοια ἀλλαγὴ δὲν ἀποτελεῖ μεταρρύθμιση.

Ἀποτελεῖ **ἀλλοίωση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος** καὶ κατάργηση ἑνὸς ἀρχαιότατου θεσμοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ζωῆς καὶ τῆς ταυτότητας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ἡ συγκυρία τῆς ἀλλαγῆς δὲν εἶναι τυχαία.

Ὁ χρόνος καὶ ἡ συγκυρία, ποὺ ἐπι-



λέγονται για αυτή την απόπειρα, φανερώνουν σκοπιμότητα.

Τή στιγμή που η Μητρόπολη Πάφου, η αρχαιότερη σε πρεσβεία τιμής Μητρόπολη της Κύπρου, στερείται της κανονικής της εκπροσώπησης, επιχειρείται η αλλοίωση του Καταστατικού Χάρτη.

Καί οφείλουμε νά τό ποῦμε καθαρά καί χωρίς ὑπεκφυγές:

Ὁ Μητροπολίτης Πάφου δέν ἀπουσιάζει, ἐπειδή δέν μπορεῖ νά συμμετάσχει.

Τοῦ στεροῦν τό δικαίωμα συμμετοχῆς, ἀφοῦ τόν κήρυξαν παράνομα καί ἀντικανονικά ἔκπτωτο καί τοῦ ἐπέβαλαν ἐπ' ἀόριστον ἀργία, χωρίς τήν τήρηση τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί χωρίς σεβασμό στό ἴδιο τό Καταστατικό πού οἱ ἴδιοι οἱ ἀρχιερεῖς συνέταξαν καί ψήφισαν.

Μέ αὐτή τή μεθόδευση: α) φιμώθηκε ὁ ἐπίσκοπος τῆς Πάφου, β) ἀποδυναμώθηκε συνειδητά ἡ φωνή τῆς ἀρχαιότερης Μητρόπολης τῆς Κύπρου, καί γ) δημιουργήθηκαν οἱ συνθήκες γιά ἀποφάσεις πού δέν θά τολμοῦσαν νά ληφθοῦν ὑπό κανονικές καί δίκαιες συνθήκες.

Αὐτό δέν εἶναι σύμπτωση. Εἶναι σκόπιμη πράξη.

Ἡ ὑπόθεση τοῦ Μητροπολίτη Τυχικοῦ ἀφορᾷ ὅλη τήν Ἐκκλησία

Ἡ ἀδικία πού ὑπέστη ὁ Μητροπολίτης Πάφου Τυχικός δέν εἶναι προσωπικό ζήτημα. Εἶναι βαθιά **θεσμικό** καί ἐκκλησιολογικό πρόβλημα.

Ἡ ἀντιμετώπισή του ἀποτελεῖ προειδοποίηση πρὸς κάθε ἐπίσκοπο πού θά τολμήσει νά ἔχει ἀποψη, νά στηρίζεται στούς Ἱερούς Κανόνες καί στούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί νά μὴν ὑποτάσσεται ἄκριτα σέ συνοδικές πλειοψηφίες.

Τό μοντέλο, πού προωθεῖται, εἶ-

ναι ἐπικίνδυνο:

- μητροπολίτες χωρίς ἐλευθερία συνείδησης,
- ἐπίσκοποι ὑπὸ διαρκῆ ἀπειλή παύσης ἢ ἀργίας,
- ποιμένες πού θά ὑπακοῦν στόν φόβο καί ὄχι στήν Παράδοση.

Ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, δέν σώθηκε ποτέ ἀπό πλειοψηφίες.

Σώθηκε ἀπό τή συνείδηση, τήν ἀλήθεια καί τή μαρτυρία.

Ἡ φωνή τοῦ λαοῦ δέν καταργεῖται

Στήν Πάφο ὁ κλῆρος καί ὁ λαός μίλησαν ξεκάθαρα: θέλουν τόν Τυχικό γιά ἐπίσκοπό τους.

Ἡ βούληση αὐτή δέν μπορεῖ νά ἀγνοεῖται, οὔτε νά παρακάμπτεται μέ ἀλλαγές στούς κανόνες. **Ἡ συμμετοχή τοῦ λαοῦ στήν ἐκλογή τῶν ποιμένων του δέν εἶναι παραχώρηση·** εἶναι θεμελιώδες στοιχεῖο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς στήν Κύπρο.

Κάλεσμα εὐθύνης καί ἐγρήγορης

Ἄπευθυνόμαστε σήμερα σέ κάθε κληρικό καί σέ κάθε πιστό τῆς Κύπρου.

Ἡ σιωπή δέν εἶναι οὐδετερότητα.

Ἡ σιωπή εἶναι συνενοχή.

Σᾶς καλοῦμε: α) νά μὴν ἐπιτρέψετε τήν ἀλλαγὴ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη ἐρήμην κλήρου καί λαοῦ, β) νά ὑπερασπιστεῖτε τή συμμετοχή τοῦ λαοῦ στήν ἐκλογή τῶν μητροπολιτῶν καί γ) νά ἀπαιτήσετε τήν ἀποκατάσταση τῆς κανονικῆς τάξης καί τῆς ἀδικίας εἰς βάρος τῆς Μητρόπολης Πάφου.

Μέ λόγο νηφάλιο ἀλλά ἀποφασιστικό.

Μέ πίστη, ἐνότητα καί εὐθύνη.

Ἡ Ἐκκλησία δέν ἐκβιάζεται

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἄντεξε



ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ
Τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἐφραίμ,
Δικαίου Σκίτεως Ἀγίου Ἀνδρέου, Ἁγίου Ὄρους

Κατά τήν Ἱερά Παράδοση, ὅταν σκοτώθηκε ὁ Ἄβελ ἀπό τόν Κάϊν, ἔστειλε ὁ Θεός στόν Ἀδάμ τόν Ἀρχάγγελο Μιχαήλ, γιά νά τοῦ ὑποδείξει ὅτι πρέπει τόν γιό του νά τόν θάψει.

Εἶναι ἀποκάλυψη δηλαδή ἀπό τόν Θεό, ὅτι, ὅταν ὁ ἄνθρωπος πεθάνει, πρέπει στή γῆ νά ἐπιστρέψει.

Διότι, ὅταν ὁ Θεός μᾶς ἔπλασε, πῆρε χῶμα ἀπό τό ἔδαφος, στό ὁποῖο δημιουργήθηκε μιά λακκούβα, πού πρέπει νά συμπληρωθεῖ διά τῆς ταφῆς μας.

Λέγει ὁ Κύριος: «Ἀπό χῶμα σέ ἔκανα καί εἶσαι ὑποχρεωμένος νά μπεῖς στό χῶμα».

Τό θέλημα λοιπόν τοῦ Θεοῦ εἶναι νά θαπτόμεθα καί ὄχι νά καιγόμαστε. Δέν εἶναι στήν ἐξουσία τῆ δική μας, στήν κρίση τῆ δική μας.

Δέν μᾶς εἶπε ὁ Θεός: «ἐάν θέλετε μπορείτε νά θάπτεσθε, ἐάν θέλετε μπορείτε καί κάτι ἄλλο λ.χ. νά καίγε-

στε». Εἶναι ρητή ἐντολή τοῦ Θεοῦ ὅλοι νά θαπτόμεθα, μηδενός ἐξαιρουμένου καί ὅποιος δέν ὑπακούσει στήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ, θά ἔχει κυρώσεις.

Ποιές εἶναι αὐτές;

Τόλμησαν καί εἶπαν οἱ Πατέρες, ὅτι αὐτοί πού καίγονται καί δέν θάπτονται, πᾶνε ἀπό τή μία φωτιά στήν ἄλλη.

Νά ξέρετε, ὅτι, ὅταν ὁ ἄνθρωπος δέν ταφεῖ, ἡ ψυχή του βασανίζεται στήν κόλαση παραπάνω.

Θαπτόμενοι, κάνουμε τήν τελευταία μας ὑπακοή καί ξέρετε, εἶναι τιμητική ὑπακοή μέ πολύ γερό μισθό. Πές ὅτι παίρνουμε ἓνα ἐφάπαξ, ὅταν θαπτόμεθα. Αὐτό νά τυπωθεῖ στό νοῦ ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Ἀντίθετα, ἡ ρητή ἐντολή τοῦ Διαβόλου εἶναι νά καίγονται οἱ ἄνθρωποι καί νά μὴν βγαίνουν ἅγια λείψανα.

Πηγή: [arantaorthodoxias](http://arantaorthodoxias.com), 15.1.2026



ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ 2026
τῆς «Κίνησης κατά τοῦ Ψηφιακοῦ Ὀλοκληρωτισμοῦ “ΕΞΟΔΟΣ”»

Τό νέο ἔτος 2026 ἀνατέλλει μέσα σέ μιά ἱστορική συγκυρία κρίσιμη γιά τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου. Ἡ τεχνολογική πρόοδος, ἐνῶ θά μπορούσε νά ὑπηρετεῖ τόν ἄνθρωπο, τείνει ὀλοένα καί περισσότερο νά μετατρέπεται σέ ἐργαλεῖο ἐλέγχου, ἐπιτήρησης καί ἐξαναγκασμοῦ. Ἀπέναντι σέ αὐτή τήν πραγματικότητα, ἡ ἀδράνεια ἰσοδυναμεῖ

μέ σιωπηρή ἀποδοχή. Γι' αὐτό ἡ ἀνάγκη γιά συνειδητή δράση καί ἀντίσταση δέν εἶναι ἐπιλογή πολυτελείας, ἀλλά εὐθύνη.

Ἡ Κίνησή μας συγκροτήθηκε ἀκριβῶς γιά νά ἐκφράσει αὐτή τήν εὐθύνη: νά ὑπερασπιστεῖ τήν ψηφιακή ἀκεραιότητα, τήν ἐλευθερία τῆς συνείδησης καί τό ἀπαράβιαστο τοῦ προσώπου. **Ὁ**

ἀγώνας κατά τοῦ ψηφιακοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ δέν εἶναι μονοδιάστατος· εἶναι κοινωνικός, νομικός, ἀλλά καί βαθιά ἠθικός καί πνευματικός. Ὅπου ὁ ἄνθρωπος ὑποβιβάζεται σέ ἀριθμό ἢ δεδομένο, ἐκεῖ γεννιέται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντίστασης.

Ταυτόχρονα τό 2026 δέν μᾶς βρίσκει χωρίς ἐλπίδα. Στό ἐξωτερικό, πολίτες καί συλλογικότητες δείχνουν ὅτι ἡ ἀντίσταση μπορεῖ νά ἀποδώσει καρπούς. Στήν **Ἑλβετία**, ἡ ἐνεργός συμμετοχή τῶν πολιτῶν καί οἱ δημοκρατικές διαδικασίες λειτουργοῦν ὡς ἀνάχωμα σέ αὐθαίρετες ψηφιακές ἐπιβολές. Ἐκεῖ κατοχύρωσαν τήν προαιρετικότητα τῆς ἠλεκτρονικῆς ταυτότητας. Στό **Ἡνωμένο Βασίλειο**, νομικές προσφυγές, κοινωνικές ἀντιδράσεις καί δημόσιος διάλογος ἔχουν θέσει ὄρια στήν ἀνεξέλεγκτη ἐπιτήρηση. Τά παραδείγματα αὐτά ἀπο-

δεικνύουν ὅτι, ὅταν οἱ κοινωνίες ἀφυπνίζονται καί ἐπιμένουν, οἱ ἐλευθερίες μποροῦν νά προστατευθοῦν.

[Σημ. «Π»: Ἦδη καί στό Ἡνωμένο Βασίλειο ὁ Πρωθυπουργός Στάμερ πῆρε πίσω τήν ὑποχρεωτικότητα].

Ἀπευθύνουμε, λοιπόν, τεκμηριωμένη καί ὑπεύθυνη ἔκκληση: νά πυκνώσουν οἱ ὑπογραφές, νά ἐνισχυθεῖ ἡ κοινή προσπάθεια, νά μετατραπῆ ἡ ἀνησυχία σέ συλλογική δράση. Ἡ ἱστορία δείχνει ὅτι τά δικαιώματα δέν χαρίζονται· κατοχυρώνονται μέ ἀγῶνες, ἐπιμονή καί ἐνότητα.

Μέ πίστη στήν ἀξία τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου καί μέ ἐλπίδα πού γεννιέται ἀπό τή δράση, εὐχόμαστε τό 2026 νά γίνεῖ ἔτος ἀφύπνισης, εὐθύνης καί ἐλευθερίας καί στόν φυσικό καί στόν ψηφιακό κόσμο.

Πηγή: eksodos.gr



«ΣΕ ΤΟΥΤΑ ΔΩ ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΑ ΚΑΚΙΑ ΣΚΟΥΡΙΑ ΔΕΝ ΠΙΑΝΕΙ»*

Τοῦ Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη Δρ Θ, Πτ. Φιλοσ.

Πανοσιολογιώτατε ἐκπρόσωπε τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου,

Σεβαστοὶ πατέρες, ὀσιώτατες μοναχές,

Κύριε βουλευτά,

Ἀγαπητοὶ φίλοι καί συναγωνιστές,

Εὐχαριστοῦμε γιά τήν ἀποφινὴ σας παρουσία σ' αὐτὸ τὸ κάλεσμα γιά τὴν προάσπιση τῆς πολύτιμης καὶ θεόσδο-

της ἐλευθερίας μας.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς –πού ξέρει ἀπὸ ἀγῶνες– θὰ ὑπερασπισθεῖ τὴν ἐλευθερία του. Δὲν θὰ τοὺς ἀφίσουμε νά μᾶς κάνουν Κίνα.

«Σὲ τοῦτα δῶ τὰ μάρμαρα κακιά σκουριὰ δὲν πιάνει». Αὐτὸ εἶναι τὸ **αἰσιόδοξο μῆνυμα** τοῦ ποιητῆ τῆς Ρωμοσύνης, τοῦ Γιάννη Ρίτσου, ἀπὸ τὰ «18 λιανοτράγουδα τῆς πικρῆς πατρίδας».

Θὰ πρέπει νά τὸ θυμόμαστε καλὰ

*Ὁμιλία σὴν ἐκδήλωση τῆς «Κίνησης κατά τοῦ Ψηφιακοῦ Ὀλοκληρωτισμοῦ “ΕΞΟΔΟΣ”» (Θεσσαλονίκη, Αἴθουσα Τελετῶν Α.Π.Θ., 13 Δεκεμβρίου 2025).



αυτό, καθώς αυτοί που θέλουν να μας κλέψουν την ελευθερία μας, την κερδισμένη με αίματα και με ιδρώτες, προσπαθούν με χίλιους - δυο τρόπους να κάμψουν το ήθικό μας. Θέλουν να μας κάνουν να παραιτηθούμε, να συνθηκολογήσουμε. Και το κύριο όπλο που χρησιμοποιούν είναι ο φόβος.

Πρέπει λοιπόν να διώξουμε τον φόβο.

Η εισήγηση αυτή στοχεύει να μας βοηθήσει σ' αυτό ακριβώς.

Και το ύλικό που έχουμε για να έντυψήσουμε σ' αυτό το θέμα και να τονώσουμε το ήθικό μας είναι ιδιαίτερος πλούσιος.

Είναι η τρισχιλιόχρονη Ιστορία του Γένους μας.

Η πάλη στα μαρμαρένια άλωνια για την ελευθερία και τη δικαιοσύνη ήταν η διαχρονική μοίρα του Έλληνισμού. Και πρέπει να συνεχίσει να είναι.

«Μικρός λαός και πολεμᾶ δίχως σπαθιά και βόλια

για όλου του κόσμου το ψωμί, το φῶς και το τραγούδι», θὰ πει και πάλι ὁ Γιάννης Ρίτσος στὸ τέταρτο «Λιανοτραγούδο» του.

Δὲν εἶναι τυχαῖο πὸν ὁ ἔθνικός μας ὕμνος, τὸ ποιητικὸ ἀριστούργημα τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ, εἶναι καὶ ὀνομάζεται «Ὑμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν».

Δὲν εἶναι τυχαῖο, γιατί ἀκριβῶς ἡ θεόσδοτη ελευθερία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου σὲ πνευματικὸ ἐπίπεδο, ἀλλὰ καὶ ἡ κερδισμένη με ἀγῶνες, αἵματα καὶ ιδρώτες σὲ ἔθνικὸ καὶ κοινωνικὸ ἐπίπεδο εἶναι ἀνεξάλειπτα ἐγγεγραμμένες στὸ πνευματικὸ μας DNA ὡς **ἀναφαίρετο στοιχεῖο τῆς ἔθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς μας ἰδιοπροσωπίας.**

Ὁ ἡμέτερος τρόπος, τὸ δικὸ μας ἐλληνορθόδοξο ἢ ρωμαῖκο ἦθος (τὸ ἴδιο

εἶναι), καθώς δένεται ἀρμονικὰ ἢ ἐσωτερικὴ ελευθερία με τὴ δημοκρατικότητα καὶ μάλιστα σὲ συνθήκες πραγματικῆς, ἄμεσης δημοκρατίας λειτουργία, ἔχει ὡς ἓνα χαρακτηριστικὸ του γνώρισμα, **τὸ λογοδοτεῖν.**

«᾽Ω ξεῖν ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι»

γράφει τὸ ἐπίγραμμα πὸν ἔστησαν οἱ Σπαρτιάτες στὶς Θερμοπύλες.

᾽Ομως «**θέλει ἀρετὴν καὶ τόλμην ἢ ελευθερία**» (Ἀνδρέας Κάλβος)

Δηλαδὴ **δὲν εἶναι ἢ ελευθερία ἀπρὸς ὑπόθετη οὔτε φθηνή.** Εἶναι πρᾶγμα ἀκριβό, γι' αὐτὸ ἔχει καὶ ἀξία.

Εἶναι εἶδος εὐαίσθητο, καθώς, ὅπως -παρατηρεῖ ὁ παππούς μας ὁ Πλάτων, ἢ ἀγαθὴ φύσις διαφθείρεται εὐκολώτερα ἀπὸ τὴν κακί.

Πρέπει λοιπόν αὐτὸ τὸ εὐαίσθητον εἶδος νὰ διαφυλαχθεῖ. Πῶς θὰ γίνεῖ αὐτό;

«**Θέλει ἀρετὴν καὶ τόλμην ἢ ελευθερία**», μᾶς εἶπεν ἡδὴ ὁ Κάλβος.

᾽Οχι μόνον ἀρετὴν ἀλλὰ καὶ τόλμην, δηλαδὴ **γενναῖο φρόνημα.**

᾽Ετσι ἔχουμε τοὺς δύο βασικοὺς τρόπους ἀντίστασης καὶ μαρτυρίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὰ δύσκολα, κυρίως, χρόνια, ὅπως ἦταν ἢ πέντε αἰῶνων τουρκικὴ σκλαβιά γιὰ μᾶς ἐδῶ στὸν Βορρᾶ καὶ ἢ τεσσάρων αἰῶνων στὸν Νότο, στὴν λεγόμενι «Παλιὰ Ἑλλάδα».

Οἱ δύο αὐτοὶ βασικοὶ τρόποι εἶναι ὁ **σταυρὸς καὶ τὸ καριοφίλι.** ᾽Η διαφορετικά: **Τὸ ἀγιασμένο ρᾶσο** ἀφ' ἑνὸς καὶ **ἢ κλεφτουριά** ἀφ' ἐτέρου.

Πῶς θὰ τὰ κάνουμε αὐτά; Πῶς θὰ καλλιεργήσουμε τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν τόλμη;

Αὐτὰ ἔρχεται νὰ μᾶς τὰ μάθει θεωρητικὰ ἀλλὰ καὶ -κυρίως- βιωματικὰ

ή «Ἀνωτέρα Σχολὴ Πολέμου», πού εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Πνευματικότητα, μὲ κύριο πεδίο ἐφαρμογῆς τὴν ἐνορία –ὅταν λειτουργεῖ σωστά– καὶ τὸ κοινόβιο μοναστήρι.

Ἐδῶ τὸ κλειδί εἶναι ἡ **μετάνοια** ὡς ἔμπρακτι διόρθωση καὶ ἀπόφασι γιὰ διόρθωση.

Ἐδῶ εἶναι τὸ **φιλότιμο**, λέξι καὶ πραγματικότητα – κλειδί γιὰ τὴν κατανόηση αὐτοῦ πού λέμε Ρωμοσύνη.

Ἐδῶ εἶναι τὸ **κουράγιο** καὶ ἡ **ὑπομονή**.

Ἄλλὰ καὶ τόσα ἀκόμη πνευματικὰ ὄπλα, στρατηγικὲς καὶ τακτικὲς. Σημειωτέον ὅτι ἅγιος Πέτρος ὁ Δαμασκηνὸς στὴ «Φιλοκαλία», τό Πανεπιστήμιο αὐτὸ τῆς Ὁρθοδόξου Πνευματικότητος, κατὰ τὸν ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἁγιορείτη, ἀπαριθμεῖ 238 ἀρετὲς καὶ 298 πάθη, πού ἀναφέρονται στὶς θείες Γραφές.

Ὅλα, ὅσα εἶπαμε παραπάνω, προϋποθέτουν τὴν **πιστότητα**, δηλαδὴ τὴν καλὴ προσίλωση στὴν ὀρθὴ πίστι καὶ τὴν ὁμολογία τῆς, ἂν χρειασθεῖ.

Αὐτὸ δὲν εἶναι μόνον ἓνα ζήτημα **θεολογικὸ ἀλλὰ καὶ ἐθνικὸ**. Ὅπως καταδεικνύει στὴ σύντομη ἀλλὰ περιεκτικὴ μελέτη του «Ἐκατὸ χρόνια Οἰκουμενισμοῦ. Ἐλεγεῖο στὸν νέον Ἰσραήλ» ὁ θεολόγος καὶ νομικὸς π. Λάμπρος Φωτόπουλος, αὐτὸ πού γινόταν μὲ τὸν παλαιὸν Ἰσραήλ, τοὺς Ἑβραίους στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ἔγινε καὶ μὲ μᾶς στὴ χιλιόχρονη αὐτοκρατορία μας, τὸ λεγόμενο Βυζάντιο. Κάθε φορὰ πού ὁ παλαιὸς Ἰσραήλ πρόδιδε τὸν ἀληθινὸ Θεό, προσκυνοῦσε τὰ εἰδῶλα καὶ συνῆπτε συμμαχίες, πιστεύοντας ὅτι αὐτὲς θὰ τὸν σώσουν, ἐπακολουθοῦσε καταστροφή. Ἔτσι καὶ μὲ τὸν Ἑλληνισμό. Ἐνα μόνον παράδειγμα: Ἡ προδοσία τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν ψευδο-σύνοδο Φε-

ράρας - Φλωρεντίας, ἀντὶ νὰ φέρει τὴ σωτηρία μὲ τὴ δυτικὴ βοήθεια –πού δὲν ἦλθε ποτέ– ἔφερε σὲ λίγα χρόνια τὴν καταστροφή, τὴν Ἄλωση, ὡς συνέπεια τῆς θεοεγκαταλείψεως.

Καὶ σήμερα ζοῦμε σὲ ἐξ ἴσου δύσκολα ἢ καὶ δυσκολότερα χρόνια. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους **κινδυνεύει** λόγῳ τῆς ὑπογεννητικότητος καὶ τῆς λαθρομετανάστευσης ἡ **ἴδια ἡ βιολογικὴ συνέχεια τοῦ Γένους**.

Ἡ θεραπεία τοῦ προβλήματος εἶναι ἡ ἐν μετανοίᾳ ἐπιστροφή στὸν ἀληθινὸ Θεό.

Ἐχει λεχθεῖ καὶ εἶναι ἀποδεδειγμένο ὅτι **οἱ Ἕλληνες στὰ δύσκολα τὰ καταφέρνουμε καλύτερα**. Εὐκαιρία νὰ τὸ ἀποδείξουμε. Νὰ ποῦμε τὸ μεγάλο «Ὅχι» στὸ ψευτορωμαϊκὸ, πού προβάλλουν μέρα-νύχτα τὰ διαπλεκόμενα μὲ τὴν πολιτικὴ ἐξουσία Μ.Μ.Ε. καὶ νὰ ἀγωνιστοῦμε νὰ χτίσουμε τὴν Ἑλλάδα πού θέλουμε καὶ μᾶς ἀξίζει. Τὴν Ἑλλάδα τοῦ πατρο-Κοσμά, τοῦ Μακρυγιάννη, τοῦ Καποδίστρια.

Στὰ δύσκολα τὰ καταφέρνουμε καλύτερα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι θὰ προσέξουμε πολὺ ἓνα κρίσιμο θέμα. Δὲν πρέπει σὲ καμμία περίπτωση νὰ πῆσουμε θύματα **τῆς διχόνοιας τῆς δολερῆς**, ὅπως τὴν ὀνομάζει ὁ ἐθνικὸς μας ποιητής. Μαζὶ μὲ τὸν φόβο, ἡ διχόνοια εἶναι τὸ κύριο ἐργαλεῖο, πού χρησιμοποιεῖ τὸ σύστημα γιὰ νὰ ἐπιτύχει τοὺς ἄνομους στόχους του γιὰ τὸν παγκόσμιον ἔλεγχον καὶ τὴ δημιουργία κοινωνίας τύπου Big brother.

Ὁ ἀληθινὸς καὶ ζωντανὸς Θεὸς τῶν Πατέρων μας δὲν θὰ μᾶς ἀφήσει. Ἡ Ἱστορία μας τὸ ἀποδεικνύει: «πολλοὶ (κατακτητὲς) περάσανε» –κατὰ τὸν ποιητή– «ἀπ’ αὐτὸν τὸν τόπον, ἀλλὰ τὸ



χῶμα δὲν κόλλησε στὶς μπότες τους».

Πέρασαν καὶ φύγανε. Τὸ θέμα εἶναι ἐμεῖς νὰ μείνουμε πιστοὶ στὴν Παρακαταθήκη τῆς ἀληθινῆς Πίστεως, τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν ἀξιῶν μας.

Καὶ μὴν ξεχνᾶμε δύο πράγματα: Πρῶτον: Ζοῦμε στὴ χώρα, ὅπου ἀκόμη λειτουργεῖ τὸ θαῦμα. Καὶ δεύτερον: **Τὰ ἀνθρώπινα ἀδιέξοδα εἶναι ἡ ὥρα γιὰ νὰ δράσει ὁ Θεός** († π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος).

Νὰ κάνουμε λοιπὸν ἀνθρωπίνως καὶ φιλότιμα τὸ καλύτερο δυνατὸ καὶ ἔχει ὁ Θεός!

Ἡ ἐπανάσταση ἢ πραγματικὴ θὰ ξεκινήσει ἀπὸ μέσα μας.

Μέσα ἀπὸ τὸν ἀγῶνα θὰ ἀναδειχθοῦν καὶ οἱ καπεταναῖοι.

Μὴ μᾶς πτοοῦν, λοιπόν, οἱ φοβέρες καὶ οἱ ἐπιχειρούμενοι ἐκβιασμοὶ τῶν νεοταξιτῶν «μαθητευόμενων μάγων». Τίποτε δὲν τελείωσε στὶς 5 Νοεμβρίου μὲ τὴ δικτατορικὴ ἀπόδοση τοῦ λεγομένου προσωπικοῦ –στὴν πραγματικότητα ἀπρόσωπου– ἀριθμοῦ. Ὁ ἀγῶνας συνεχίζεται. Καὶ ἂν αὐτοὶ δώσουν τὸν «προσωπικὸ ἀριθμὸ», δὲν τὸν χρησιμοποιοῦμε. Ἄγνοοῦμε τὸ e-mail, ποὺ στέλνουν. Δὲν ἀκολουθοῦμε τὰ βήματα ποὺ μᾶς ὑποδεικνύουν, γιατί θέλουν τὴ συναίνεσή μας. Δὲν θὰ τοὺς κάνουμε τὸ χατίρι.

Στὴν Ἀγγλία οἱ ἠλεκτρονικὲς ταυτότητες, ποὺ εἰσήγαγε ὁ Μπλαίρ, καταργήθηκαν ἀπὸ τὸν Κάμερον, τὸν ἐπόμενο πρωθυπουργό, μετὰ ἀπὸ ἀπαίτηση τῶν πολιτῶν καὶ αὐτὸ πῆρε χρόνο γιὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ. Ἔχουμε ὑπομονὴ καὶ ἀντοχές. Δίνει ὁ Θεός.

Θὰ πιάσει ἡ Παναγία μας τὴ σκούπα καὶ θὰ καθαρῖσει τὴν αὐλή της, γράφει ὁ Ἅγιος Παῖσιος στὸν Β΄ τόμο τῶν Λόγων του (ἔκδ. Ἰ. Ἡσυχ. Σουρωτῆς).

Θὰ φυσήξει ἄνεμος βαρδάρης καὶ θὰ βγάλει ἔξω ὅλη τὴ σαβούρα μὲ τὴν ὁποία μᾶς γέμισαν. Γιὰ νὰ θυμηθοῦμε καὶ ἄλλον μας μεγάλο ποιητὴ τὸν Νίκο Γκάτσο:

*«Ἔλα τοῦ πέλαγου θεριὸ καὶ τοῦ πέλαγου μπόρα,
τὸ φοβερὸ σκουπιδαριὸ νὰ διώξεις
ἀπ’ τὴ χώρα».*

Καὶ γιὰ νὰ κλείσουμε:

*«Σὲ τούτα δῶ τὰ μάρμαρα κακιὰ
σκουριὰ δὲν πιάνει
μηδὲ ἀλυσίδα τοῦ Ρωμοῦ καὶ στοῦ
ἀγερικοῦ τὸ πόδι*

*Ἔδῶ τό φῶς, ἐδῶ ὁ γιαλὸς – χρυσές,
γαλάζιες γλώσσες*

*στά βράχια ἐλάφια πελεκᾶν’ τὰ σί-
δερα μασᾶνε»* (15ο ἀπὸ τὰ «18 λιανοτρά-
γουδα τῆς πικρῆς πατρίδας»)

Καὶ κατὰ πῶς μᾶς ἐμψυχώνει ὁ Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἄγιορείτης, ὁ σύγχρονος αὐτὸς προφήτης τοῦ Γένους: **«Μὴ φοβάσθε! Ὅλα θὰ πᾶνε καλά».**

Παρακαλῶ νὰ θεωρήσετε ὅσα ἐλέχθησαν ὡς μία ἀπόπειρα νὰ ἀπαντηθεῖ τὸ ἐρώτημα: «Εἶναι τὸ θέμα τῶν ἠλεκτρονικῶν ταυτοτήτων καὶ τοῦ “προσωπικοῦ ἀριθμοῦ” πνευματικό;»

Καὶ ἡ ἀπάντηση ξεκάθαρη: Ναί· εἶναι θέμα κατ’ ἐξοχὴν πνευματικό, ἐπεὶδὴ ἡ θεόδοτη ἐλευθερία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου εἶναι θέμα κατ’ ἐξοχὴν πνευματικό.

Σᾶς εὐχαριστῶ



ΗΓΕΤΗ ΟΠΩΣ Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Η κινηματογραφική ταινία «Καποδίστριας» του Γιάννη Σμαραγδή ξεκίνησε να συζητείται ως καλλιτεχνικό γεγονός και εξελίχθηκε σε άμιγως πολιτικό. Η τεράστια απήχηση, που έχει στο κοινό, και τα συναισθήματα, που γεννά ή παρακολούθησής της, σίγουρα εδράζονται στις σκηνές, στους διαλόγους, στα σκηνικά, στις έρμηνειες των πρωταγωνιστών, στη φωτογραφία, στη μουσική και την επιλογή των πλάνων. Ωστόσο, υπάρχει και κάτι περισσότερο από τα παραπάνω που εκδηλώνεται στις συνειδήσεις των θεατών: υπάρχει έλλειμμα ήγεςίας στην Ελλάδα και γενικότερα στον Έλληνισμό και η ταινία μας τό θυμίζει.

Στους Έλληνες που παρακολουθούν την ταινία φαντάζει σχεδόν έξωπραγματικό που υπήρξε ήγεςτης που έδωσε ό,τι είχε και δέν είχε για την Ελλάδα και δέν τή λεηλάτησε. Η κοινή γνώμη έχει... ξεσυνηθίσει να διαχειρίζονται τίς τύχες τής χώρας και του έθνους προσωπικότητες με πατριωτικά αισθήματα, ανιδιοτελείς, καταρτισμένοι, μέ διεθνή άκτινοβολία και άπαρασάλευτη έλληνικότητα. Αυτό που βιώνουμε τίς τελευταίες δεκαετίες είναι τό σύστημα που δολοφόνησε τον Καποδίστρια και πολεμᾶ λυσσασμένα κάθε πολιτικό ή ιδιώτη που θέλει να βαδίσει στά χνάρια εκείνου του σπουδαίου ήγεςτη.

Στήν Ελλάδα κυβερνᾶ ὁ κοτζαμπασισμός, βασιλεύουν ἡ κλεπτοκρατία και ὁ νεποτισμός και εἶναι ἀκλόνητη στή θέση της ἡ ξενοκρατία. Αὐτά δέν εἶναι μυστικά. Δέν μποροῦν νά τά κουκουλώσουν ἢ νά τά ὠραιοποιήσουν (τουλάχιστον για μεγάλο χρονικό διάστημα) τά προπαγανδιστικά τρῖκ που σκαρφίζονται οἱ εἰσαγόμενοι ἐπικοινωνιολόγοι και τά καλοταϊσμένα συστημικά ΜΜΕ. Ὁ λαός ξέρει που ζεῖ και μπορεῖ νά ἀποδώσει τά του καίσαρος τῷ καίσαρι. Οἱ «καίσαρες» τῶν ἡμερῶν μας εἶναι ἐκεῖνοι που χρεωκόπησαν τήν πατρίδα, μείωσαν τόν πληθυσμό, ἐξευτέλισαν τό ἔθνος και γεμίζουν πόλεις και χωριά μέ ἰσλαμιστές λαθρομετανάστες. Τά κάνουν ὅλα τοῦτα, συνεννοούμενοι ἀδιάκοπα μέ ξένες δυνάμεις και ντόπιους νταβατζήδες και θησαυρίζουν.

Οἱ Έλληνες, που δέν έχουν σκοπό νά σβήσουν ἀπό τόν χάρτη τῶν ζώντων και δρώντων ἐθνῶν, δέν ἐπιθυμοῦν τήν διαιώνιση αὐτῆς τῆς νοσηρῆς κατάστασης. **Θέλουν ήγεςτη ὅπως ἦταν ὁ Καποδίστριας.** Γι' αὐτό ἡ ταινία που φέρει τό ὄνομα αὐτοῦ του ήγεςτη ἔγινε τόσο θερμά ἀποδεκτό ἀπό τό κοινό.

Πηγή: dimokratia.gr, 29.12.2025.

Ὅπως διαβάζουμε: Ὁ γιατρός του Καποδίστρια βλέποντάς τον πολύ ἔξασθενημένο του παρήγγειλε νά βελτιώσει τή διατροφή του. Αὐτό, εἶπε, ἦταν ἐπείγουσα ἀνάγκη για τήν υγεία του. Και ὁ Καποδίστριας ἀπάντησε ἀποφασιστικά: «τότε μονάχα θά βελτιώσω τήν τροφή μου, ὅταν θά εἶμαι βέβαιος ὅτι δέν υπάρχει οὔτε ἓνα ἑλληνόπουλο που νά πεινᾶ».



ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΕΕ - MERCOSUR

Τοῦ Δρ Ζών Ζαρταλούδη, γεωπόνου

Ίστορική ἀναδρομή

Ἡ πρόσφατη ἀπόφαση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως νά συνάψει ἐμπορική συμφωνία μέ τά κράτη τῆς Mercosur (Αργεντινή, Βραζιλία, Παραγουάη καί Οὐρουγουάη) δέν ἦταν καθόλου ἀθάνα ἢ ἐπιβεβλημένη. Ἐπειτα ἀπό σχεδόν 25 χρόνια διαπραγματεύσεων, ἀλλεπάλληλων ὑπαναχωρήσεων καί ἰσχυρῆς ἐσωτερικῆς ἀντίστασης, οἱ 27 χώρες τῆς ΕΕ ἐπέλεξαν νά ποῦν ἕνα «δύσκολο ναι».

Πρόκειται γιά τή μεγαλύτερη ἐμπορική συμφωνία πού ἔχει συνάψει ποτέ ἡ Εὐρωπαϊκή Ἐνωση, τόσο σέ πληθυσμιακούς (700.000.000) ὅσο καί σέ οικονομικούς ὄρους.

Ἡ Εὐρώπη ἐγκρίνει τήν συμφωνία μέ τή Mercosur σέ μιά περίοδο πολύ δύσκολη. Οἱ συνομιλίες μεταξύ Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καί Mercosur ξεκίνησαν στά τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1990, σέ μιά ἐντελῶς διαφορετική διεθνή συγκυρία. Ὑπῆρχαν περιβαλλοντικές ἀνησυχίες, ἀγροτικές εὐαισθησίες ἀλλά καί πολιτικές ἀλλαγές στήν Λατινική Ἀμερική, πού σταμάτησαν πολλές φορές τήν διαδικασία.

Τό 2019 ἐπετεύχθη μιά πολιτική συμφωνία ἐπί τῆς ἀρχῆς, ἡ ὁποία ὁμως μπλόκαρε σχεδόν ἀμέσως. Οἱ πολιτικές τοῦ Ζαΐρ Μπολσονάρου στήν Βραζιλία, ἰδίως σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τήν ἀπουίλωση τοῦ Ἀμαζονίου, προκάλεσαν ἔντονες ἀντιδράσεις στό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ἡ συμφωνία θεωρήθηκε ἀσύμβατη μέ τήν περιβαλλοντική πολιτική τῆς Ε.Ε. καί πάγωσε.

Ἡ δυναμική ἄλλαξε πρόσφατα (τήν περίοδο 2024-2025). Ἡ Εὐρωπαϊκή Ἐπι-

τροπή καί οἱ χώρες τῆς Mercosur διαπραγματεύτηκαν ἕνα πρόσθετο νομικό πλαίσιο μέ ρῆτρες γιά τά ἐργασιακά δικαιώματα, τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί τό περιβάλλον. Παράλληλα, ἡ διεθνῆς συγκυρία λειτούργησε ὡς ἐπιταχυντής.

Ἡ εἰρωνεία εἶναι ὅτι ἡ πιῶ ἰσχυρῆ ὄθησι πρὸς τήν ὀλοκλήρωση τῆς συμφωνίας ΕΕ-Mercosur δέν προῆλθε ἀπό τή Λατινική Ἀμερική, ἀλλά ἀπό τίς Ἡνωμένες Πολιτείες. Ἡ πολιτική τοῦ Ντόναλντ Τράμπ, μέ ἔμφαση στούς δασμούς, τή μονομερῆ δράση καί τή ρητορική περὶ «γειτονιῶν» καί σφαιρῶν ἐπιρροῆς, λειτούργησε πιεστικά πρὸς τήν Εὐρώπη.

Ἡ ὑπογραφή τῆς συμφωνίας καί ὁ ρόλος τῆς Ἰταλίας

Οἱ ἐμπορικοί πόλεμοι, οἱ ἀμερικανικοὶ δασμοὶ καί ἡ αὐξανόμενη ἀβεβαιότητα γύρω ἀπό τίς παγκόσμιες ἀλυσίδες ἐφοδιασμοῦ πίεζαν τήν Εὐρώπη πρὸς μιά ἐμπορική συμφωνία. Ἡ τελική ἔγκριση ἦρθε μέ εἰδική πλειοψηφία, παρά τήν ἀντίθεση μιᾶς ομάδας κρατῶν - μελῶν. Ἡ Γαλλία, ἡ Πολωνία, ἡ Αὐστρία, ἡ Ἰρλανδία καί ἡ Οὐγγαρία ψήφισαν κατά, ἐνῶ τό Βέλγιο ἐπέλεξε τήν ἀποχή. Τό κρίσιμο βᾶρος ἔγειρε ἀπό τή στάση τῆς Ἰταλίας, ἡ ὁποία, μετά ἀπό διαπραγματεύσεις τῆς τελευταίας στιγμῆς, παρείχε τή στήριξή της, ἐξασφαλίζοντας πρόσθετες ἐγγυήσεις γιά τόν ἀγροτικό της τομέα. Ἡ Ἰταλίδα πρωθυπουργός Τζόρτζια Μελόνι ἐξασφάλισε πρόσθετες ἐγγυήσεις γιά τούς Ἰταλοὺς ἀγρότες. Ἡ Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπή, ἀναγνωρίζοντας ὅτι οἱ ἀριθμοὶ ἀπό μόνοι τους δέν ἀρκοῦν γιά νά κατευνάσουν τίς πολιτικές

εντάσεις, προχώρησε και σε οικονομικές παραχωρήσεις. Η υπόσχεση για πρόωρη ενίσχυση των αγροτών με περίπου 45 δισεκατομμύρια ευρώ κοινοτικής στήριξης από τον επόμενο πολυετή προϋπολογισμό αποτέλεσε κρίσιμο στοιχείο για την εξασφάλιση της ιταλικής στήριξης και, τελικά, της ειδικής πλειοψηφίας.

Ευρωπαϊκή πολιτική.

Η Ευρώπη βλέπει την Mercosur ως πλούσια πηγή πρώτων ύλων, ως πηγή αγροτικών προϊόντων και ως δημογραφικό μέγεθος, δύναμι καταναλωτών, των βιομηχανικών της προϊόντων, κυρίως της Γερμανίας.

Αν η συμφωνία ΕΕ-Mercosur αποκόλυπε κάτι με ώμο τρόπο, αυτό είναι το χάσμα ανάμεσα στη στρατηγική λογική των Βρυξελλών και την πολιτική πραγματικότητα σε όρισμένα κράτη - μέλη. Στη Γαλλία το χάσμα αυτό εκφράστηκε με τρακτέρ γύρω από την Απίδα του Θριάμβου, μπλόκα στους δρόμους του Παρισιού και όργανισμένους αγρότες που είδαν στην Mercosur όχι μιά μακρινή γεωπολιτική επιλογή, αλλά μιά άμεση απειλή για την επιβίωσή τους.

Ασφάλεια

Παρά τους ποσοτικούς όρους της συμφωνίας η απειλή για την ευρωπαϊκή γεωργία είναι σαφώς τεράστια. Στο κεφάλαιο για τη βιώσιμη ανάπτυξη υπάρχει έλλειψη δεσμευτικών μηχανισμών επιβολής, καθώς δεν προβλέπει σαφείς κυρώσεις σε περιπτώσεις παραβίασης περιβαλλοντικών ή εργασιακών προτύπων (European Commission, 2020). Το γεγονός αυτό ενισχύει τις ανησυχίες για έναν «αγώνα προς τα κάτω» (race to the bottom) στά κοινωνικά και περιβαλλοντικά πρότυπα (Stiglitz, 2017).

Οι συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου δεν λύνουν από μόνες τους το πρόβλημα των κρίσιμων εξαρτήσεων, ιδίως σε τομείς όπως οι πρώτες ύλες, ή τεχνολογία και η ενέργεια.

Η συμφωνία ενσωματώνει όλες τις αντιφάσεις της σύγχρονης Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από τη μία πλευρά, η φιλοδοξία να ηγηθεί της πράσινης μετάβασης και να προωθήσει υψηλά κοινωνικά και περιβαλλοντικά πρότυπα. Από την άλλη, η ανάγκη να διασφαλίσει πρόσβαση σε αγορές, πρώτες ύλες και στρατηγικούς εταίρους.

Η Mercosur δεν επιλύει αυτή την αντίφαση.

Επιπτώσεις της συμφωνίας στους Ευρωπαίους πολίτες

Αρκετές δραστικές ουσίες φαρμάκων και φυτοφαρμάκων που είναι απαγορευμένες στην ΕΕ εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται ευρέως στις χώρες της Mercosur. Ακόμη αντιβιοτικά και αλξηπτικοί παράγοντες χρησιμοποιούνται στην κτηνοτροφία της Mercosur, ενώ στην ΕΕ απαγορεύονται. Στην παραγωγή κρέατος χρησιμοποιούνται ορμόνες απαγορευμένες στην ΕΕ. Η συμφωνία ΕΕ-MERCOSUR περιλαμβάνει τη χρήση δραστικών ουσιών σε φυτοφάρμακα και αντιβιοτικά που είναι απαγορευμένα στην Ευρωπαϊκή Ένωση λόγω κινδύνων για την υγεία και το περιβάλλον. Περισσότερες από 30 δραστικές ουσίες φυτοφαρμάκων που επιτρέπονται στη Βραζιλία έχουν απαγορευθεί στην ΕΕ. Μελέτες δείχνουν ότι ένα μεγάλο μερίδιο των εποχικών φρούτων και λαχανικών από τη Ν. Αμερική φέρει υπολείμματα φυτοφαρμάκων απαγορευμένων στην ΕΕ.

Τό «παράδοξο» των διπλών προ-



τύπων: Πολλές από αυτές τις απαγορευμένες στην ΕΕ ουσίες παράγονται από ευρωπαϊκές εταιρείες (BASF, Bayer, Syngenta, Corteva) και εξάγονται στη Mercosur, επιστρέφοντας στην Ευρώπη ως υπολείμματα σε εισαγόμενα τρόφιμα (σόγια, κρέας, φρούτα).

Σημείωση: Η συμφωνία περιλαμβάνει ρήτρες για έλεγχο των υπολειμμάτων, ωστόσο η χρήση τους παραμένει νόμιμη στις χώρες της Mercosur.

Στην ΕΕ η χρήση και έγκριση δραστικών ουσιών φυτοφαρμάκων καθορίζεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο με αυστηρά κριτήρια προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος και μόνον οι έγκεκριμένες δραστικές ουσίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε φυτοπροστατευτικά προϊόντα.

Οι χώρες της MERCOSUR έχουν δικό τους ρυθμιστικό σύστημα (π.χ. ANVISA στη Βραζιλία) που εγκρίνει δραστικές ουσίες ακόμα και αν αυτές είναι απαγορευμένες στην ΕΕ.

Η διαφορά αυτή έχει προκαλέσει αντιδράσεις από ευρωπαϊκούς αγροτικούς φορείς που υποστηρίζουν ότι προϊόντα παραγόμενα με απαγορευμένα για ΕΕ φυτοφάρμακα θα μπορούσαν να εισέρχονται στην ΕΕ μέσω εισαγωγών, ακόμη και αν τεχνικά πρέπει να τηρούντά MRLs (επιτρεπόμενα όρια υπολειμμάτων) της ΕΕ για υπολείμματα.

Όσον αφορά τα Γενετικά Τροποποιημένα προϊόντα, η κατάσταση είναι η εξής:

Οι χώρες της Mercosur, κυρίως Βραζιλία και Αργεντινή, είναι από τους μεγαλύτερους παραγωγούς γενετικά τροποποιημένων καλλιεργειών στον κόσμο και ιδιαίτερα σόγιας και καλαμποκιού. Ποσοστά γονιδιακά τροποποιημένων σπόρων σε αυτά τα κράτη πλησιάζουν ή

υπερβαίνουν το 90-95% της παραγωγής στις συγκεκριμένες καλλιέργειες.

Όμως μία σημαντική ψηφοφορία για το μέλλον της διατροφής μας έλαβε χώρα στις 19 Δεκεμβρίου 2025 στις Βρυξέλλες στα πλαίσια της Μόνιμης Αντιπροσωπείας των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. **Τά κράτη μέλη ψήφισαν υπέρ της πρότασης της Κομισιόν για τη χαλάρωση της νομοθεσίας για τη νέα γενιά γενετικά τροποποιημένων οργανισμών (ΓΤΟ) που αποκαλούνται Νέες Γονιδιοματικές Τεχνικές (ΝΓΤ).**

Κατά της πρότασης ψήφισαν: Γερμανία, Αυστρία, Βέλγιο, Βουλγαρία, Κροατία, Ρουμανία, Ουγγαρία, Σλοβακία, Σλοβενία. **Δυστυχώς η Έλληνική κυβέρνηση εκφράστηκε υπέρ της αποδυνάμωσης της νομοθεσίας παρά την αντίρρηση του Γεωτεχνικού Έπιμελητηρίου Ελλάδας και άλλων ευρωπαϊκών επιστημονικών επιτροπών και δικτύων.** Πρόκειται για ένα ακόμα βήμα προς την κατεύθυνση ακύρωσης των κανόνων ασφαλείας για τον αγρότη και τον καταναλωτή. **Είναι η πρώτη φορά που μία Έλληνική κυβέρνηση ψηφίζει υπέρ της διάδοσης της γενετικά τροποποιημένης διατροφής δηλαδή των «μεταλλαγμένων» χωρίς έλεγχο και διαφάνεια.** **Επιδιώκει να φέρει στο πιάτο μας κρυφά - χωρίς ενημέρωση και έλεγχο μια νέα κατηγορία τροφίμων που δεν έχουν δοκιμαστεί.** **Επιδιώκει να καταστήσει ακόμη περισσότερο εξαρτώμενο τον αγρότη από τις εταιρείες με τις πατέντες.**

Προϊόντα της συμφωνίας

Η συμφωνία περιλαμβάνει διάφορες ποσοτώσεις και αυξημένη πρόσβαση σε όρισμένες κατηγορίες γεωργικών προϊόντων:

Βασικές κατηγορίες με αύξημένη πρόσβαση:

Βόειο κρέας, με σταδιακά αυξημένες ποσότητες με μειωμένους δασμούς.

Πουλερικά και ζωικά προϊόντα, επίσης κατά κανόνα υπό ειδικές ποσοτώσεις.

Ζάχαρη και αϊθανόλη, duty-free ποσότητες για σημαντικά επίπεδα παραγωγής.

Ρύζι (ειδικά όπου η ΕΕ δέν έπαρκεϊ έσωτερικά), duty-free εισαγωγές εντός ποσοτώσεων.

Μέλι (μέ quota) περίπου 45.000 τόνους χωρίς δασμό.

Πρώτες ύλες για ζωοτροφές (π.χ. σόγια, σόγια meal) ήδη ύψηλό ποσοστό εισαγωγών.

Τά προϊόντα αυτά μπορεί νά είναι μέ ύπολείμματα φυτοφαρμάκων ή μέ ύψηλή άναλογία γενετικά τροποποιημένων συστατικών, ειδικά όταν άφοροϋν ζωοτροφές (π.χ. σόγια για ζωοτροφές).

Οικονομικό όφελος για τήν Έλλάδα και τήν ΕΕ

Η Εϋρωπαϊκή Έπιτροπή άναφέρει

ότι ή συμφωνία μπορεί νά:

Αϋξήσει τής έξαγωγές τής ΕΕ προς τής χώρες τής Mercosur έως και 39%, άπό τά προϊόντα έκτός γεωργικού τομέα, ύποστηρίζοντας θέσεις έργασίας στή βιομηχανία, τά μηχανήματα, τά αυτοκίνητα κ.λπ.

Κόστος - Κίνδυνοι για παραγωγούς

Εϋρωπαίοι άγρότες και ειδικά οι μικροί παραγωγοί, έκφράζουν άνησυχίες ότι θά πιεστοϋν άπό τής φθηνότερες εισαγωγές βοείου κρέατος, πουλερικών και ρυζιϋ και ζάχαρης.

Παρατηροϋνται επίσης φόβοι για άνταγωνισμό σέ προϊόντα μέ ύψηλά επίπεδα ΓΤΟ ή άφθονη χρήση φυτοφαρμάκων πού παράγονται στής χώρες τής Mercosur χωρίς τά ίδια περιοριστικά μέτρα πού ισχύουν εντός ΕΕ.

Συνοπτικά – Τί ισχύει για τήν Έλλάδα

Ό έλληνικός άγροτικός τομέας διακρίνεται άπό μικρές οικογενειακές έκμεταλλεύσεις, περιορισμένη κεφαλαιο-

Η Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Για τήν άποστολή τής συνδρομής σας (έσωτερικού 15 €, έξωτερικού 45 € και Κύπρου 45 €) μπορείτε νά καταθέσετε χρήματα σέ έναν άπό τούς κατωτέρω δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, άναγράφοντας τό όνοματεπώνυμό σας, έτσι όπως άναφέρεται στήν έτικέτα τοϋ περιοδικού, πού λαμβάνετε.

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 (BIC) ETHNGRAA και Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454 BIC .. CR BA GR AA

Γράφετε έπακριβώς τά στοιχεία σας

Παρακαλοϋμε, εάν χρησιμοποιήσετε έντυπο ταχυπληρωμής, νά γράφετε **καθαρά** στή θέση «Άποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως άναγράφονται στήν έτικέτα τής Παρακαταθήκης, πού λαμβάνετε. Εάν άλλα στοιχεία άναγράφουμε έμεις στήν έτικέτα στον φάκελο τής Παρακαταθήκης και άλλα έσεις στήν ταχυπληρωμή, πού μās στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλοϋμε επίσης νά γράφετε τό τηλεφώνό σας.



ποίηση και έμφαση στην ποιότητα και την τοπική ταυτότητα των προϊόντων (Papadopoulos, 2015). Σέ αντίθεση μέ τίς μεγάλες αγροβιομηχανικές μονάδες τής MERCOSUR, οί Έλληνες παραγωγοί λειτουργοῦν ὑπό αὐστηρούς κανονισμούς τής ΚΑΠ καί τής Εὐρωπαϊκῆς Πράσινης Συμφωνίας, γεγονός πού αὐξάνει τό κόστος παραγωγῆς (Matthews 2018).

Ἐπομένως θά ὑπάρξει ἀνταγωνισμός ἀπό εἰσαγόμενα φθηνότερα προϊόντα, ἰδίως κρέας καί σόγια γιά ζωοτροφές, πού μποροῦν νά πιέσουν τίς τιμές στήν ΕΕ συμπεριλαμβανομένων καί ἑλληνικῶν ζωοτροφῶν, πού θά ὀδηγήσει σέ αὐξημένη ἐξάρτηση σέ πρῶτες ὕλες (π.χ. σόγια, καλαμπόκι) πού ἤδη εἰσάγονται σέ σημαντικό βαθμό ἀπό χῶρες τής Mercosur.

Ἡ εἰσαγωγή ποσοτώσεων γιά βοδινό κρέας καί πουλερικά ἀπό τή MERCOSUR ἀναμένεται νά ἐπιβαρύνει ἰδιαίτερα τήν ἑλληνική κτηνοτροφία, ἡ ὁποία ἤδη ἀντιμετωπίζει προβλήματα ἀνταγωνιστικότητας καί βιωσιμότητας. Ἡ ἀνισότητα στό κόστος παραγωγῆς δημιουργεῖ συνθήκες ἀθέμιτου ἀνταγωνισμοῦ (Grant, 2010).

Ἰδιαίτερη σημασία γιά τήν Ἑλλάδα ἔχει καί τό ζήτημα τῶν γεωγραφικῶν ἐνδείξεων. Παρότι ἡ φέτα περιλαμβάνεται στόν κατάλογο προστατευόμενων προϊόντων, ἡ προστασία της κρίνεται ἐλλιπής, καθώς ἐπιτρέπεται ἡ διατήρηση ὑφιστάμενων χρήσεων τοῦ ὄρου σέ τρίτες χῶρες, ὑπονομεύοντας τήν ἀξία τοῦ ΠΟΠ (Belletti et al., 2017· European Commission, 2021). Τά πιθανά ὀφέλη γιά προϊόντα ὅπως τό ἐλαιόλαδο καί ὁ οἶνος θεωροῦνται περιορισμένα, λόγω χαμηλῆς ζήτησης καί ἔντονου ἀνταγωνισμοῦ ἀπό ἄλλες χῶρες τής ΕΕ μέ ἰσχυρότερη ἐξαγωγική παρουσία.

Ἡ Συμφωνία MERCOSUR - ΕΕ ἀναδεικνύει τίς ἀντιφάσεις τοῦ σύγχρονου διεθνοῦς ἐμπορίου. Παρότι προσφέρει γεωπολιτικά καί βιομηχανικά ὀφέλη σέ ἐπίπεδο Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, δημιουργεῖ σοβαρές προκλήσεις γιά χῶρες μέ εὐαίσθητους ἀγροτικούς τομεῖς, ὅπως ἡ Ἑλλάδα.

Χωρίς ἐνισχυμένες περιβαλλοντικές ρῆτρες, οὐσιαστική προστασία τῶν ΠΟΠ καί ἀποτελεσματικούς μηχανισμούς διασφάλισης, ἡ συμφωνία κινδυνεύει νά ἐπιδεινώσει τίς δομικές ἀνισότητες καί νά ὑπονομεύσει τή βιωσιμότητα τής ἤδη παραπαίουσας ἑλληνικῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς.

Ἐπίλογος

Ἡ ΕΕ δέν μπορεῖ νά διεξάγει σοβαροῦς ἐλέγχους γιά τά εἰσαγόμενα προϊόντα ὑπό τίς σημερινές συνθήκες.

Ἡ εἰσαγωγή ΓΤΟ προϊόντων ἢ προϊόντων μέ φυτοφάρμακα εἶναι πλέον θεμιτή. Τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ἡ ἐφαρμογή τῶν περιβαλλοντικῶν ρητρῶν, οἱ ἀντιδράσεις τῶν κοινωνιῶν καί οἱ διεθνεῖς ἐξελίξεις θά καθορίσουν ἂν ἡ συμφωνία θά καταγραφεῖ ὡς στρατηγική τομῆ ἢ ὡς χαμένη εὐκαιρία.

Συνολικά, ἡ κεντρική οικονομική ἐκτίμηση τής Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς πρὶν τήν τελική ὑπογραφή τής συμφωνίας ἔδειχνε ὅτι τό καθαρό ὄφελος στήν εὐρωπαϊκή οικονομία θά εἶναι μικρό ἀλλά θετικό σέ ὄρους ΑΕΠ μακροπρόθεσμα, δηλαδή ἡ αὐξηση τοῦ ΑΕΠ τής ΕΕ κατά μόλις λίγες δεκάδες χιλιοστά τοῦ ποσοστοῦ μέχρι τό 2040, καί μάλιστα θά εἶναι ἄνισα κατανεμημένο ἀνά κλάδο καί χώρα (σέ μεγάλο βαθμό ὑπέρ τής βιομηχανίας - ὑψηλῆς προστιθέμενης ἀξίας καί λιγότερο ὑπέρ τής γεωργίας ἰδιαίτερα τῶν μικρῶν παραγωγῶν).

Ουσιαστικά η Εύρωπη θυσιάζει την ποιότητα τροφής και την υγεία των πολιτών της για να ενισχύσει τα βιομηχανικά κράτη του Βορρά (λέγε με Γερμανία) αφού πρώτα φρόντισε να καταστρέψει την αγροτική παραγωγή του Νότου.

Τό ερώτημα πού μένει ανοιχτό είναι αν η Εύρωπη είναι έτοιμη να αναλάβει την ευθύνη πού συνεπάγεται η επιλογή της αυτή, διότι η ζημιά μπορεί να είναι μί αναστρέψιμη.

Υ.Γ. Τελευταία εξέλιξη. Ο Γάλλος πρωθυπουργός Μισέλ Μπαρνιέ ανακοίνωσε την απόφαση της Γαλλίας να προσφύγει στο Δικαστήριο της Εύρωπαϊκής Ένωσης, θέτοντας ζήτημα συμβατότητας της εμπορικής συμφωνίας ΕΕ

- Mercosur, με τις ιδρυτικές Συνθήκες της Ένωσης. Δέν πρόκειται για μιá απλή νομική διαδικασία, αλλά για μιá πολιτική ενέργεια όλκιμης πού στόχο έχει να φρενάριε τις διαδικασίες. Η επιλογή της Γαλλίας να ενεργοποιήσει τό άρθρο 218 παράγραφος 11 της Συνθήκης για τί Λειτουργία της Εύρωπαϊκής Ένωσης είναι πολύ σημαντική. Η συγκεκριμένη διάταξη παρέχει σέ κάθε κράτος μέλος τό δικαίωμα να ζητήσει την γνωμοδότηση του Δικαστηρίου σχετικά με τό αν μιá υπό διαπραγμάτευση συμφωνία συνάδει με τό ένωσιακό δίκαιο. Η διαδικασία γνωμοδότησης από τό Εύρωπαϊκό Δικαστήριο είναι χρονοβόρα και απαιτεί αρκετούς μήνες μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης.



ΜΠΛΟΚΑ ΣΤΗ ΓΗ - ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Του κ. Γιώργου Σαχίνη, δημοσιογράφου

Ύστατο σήμα κινδύνου ενός παραγωγικού κόσμου πού καταρρέει άργά, σιωπηλά και προβλέψιμα

Κυριαρχία, τροφή, γη, εξάρτηση: Γιατί τό αγροτικό δέν είναι συντηχικό ζήτημα αλλά έθνικό;

Τά έντυπωσιακά σέ όγκο και παλμό αγροτικά μπλόκα πού απλώνονται σέ όλη τί χώρα (από χθές [σ.σ.: 8/12/2025] δυναμικό είναι τό «παρών» και σέ όλη την Κρήτη) δέν είναι ούτε φολκλόρ, ούτε μιá άκόμη επαναλαμβανόμενη έλληνική συνήθεια. Δέν είναι επικοινωνιακό τέχνασμα, ούτε τελετουργικό πίεσης για λίγα ευρώ παραπάνω. Είναι τό ύστατο σήμα κινδύνου ενός παραγωγικού κό-

σμου πού καταρρέει άργά, σιωπηλά και, τό χειρότερο, προβλέψιμα.

Όποιος συνεχίζει να τά άντιμετωπίζει ως «ένόχληση», ως πρόβλημα κυκλοφορίας ή ως παροδική κρίση, άρνεϊται να δει τί μεγάλη εικόνα: ότι η Έλλάδα βαδίζει μεθοδικά προς την άπώλεια της διατροφικής της βάσης, τί διάρρηξη της σχέσης της με τί γη και, τελικά, την άποδυνάμωση ενός κρίσιμου πυλώνα έθνικής κυριαρχίας.

Δέν πρόκειται για τό ύψος μιás επιδότησης. Πρόκειται για τό αν η χώρα θα εξακολουθήσει να παράγει τροφή ή αν θα μετατραπεί πλήρως σέ χώρα εισαγωγών, Real Estate ενεργειακών πάρκων και τουριστικής μονοκαλλιέργειας.



Πρόκειται για τὸ ἄν ὁ ἀγρότης – κτηνοτρόφος – μελισσοκόμος ἢ ἀλιέας θὰ παραμείνει φορέας παραγωγῆς καὶ κοινωνικῆς σταθερότητας ἢ ἂν θὰ ἐκτοπιστεῖ ὡς «ἐμπόδιο» στὴν ἀνάπτυξη ἄλλων δραστηριοτήτων πού ἀποδίδουν ταχύτερα, ἀλλὰ ὄχι ἀπαραίτητα βιωσιμότερα.

Τὰ μπλόκα δὲν εἶναι τὸ πρόβλημα. Εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα. Καὶ ὅποιος ἐπιμένει νὰ τὰ βλέπει ἀποκομμένα ἀπὸ τὸ γενικότερο παραγωγικὸ καὶ γεωπολιτικὸ πλαίσιο, ἀπλῶς συγκαλύπτει τὸ πραγματικὸ διακύβευμα.

Ἡ ἀγροτικὴ κρίση δὲν εἶναι συγκυριακὴ, εἶναι δομικὴ.

Ἡ ἑλληνικὴ ὑπαιθρος δὲν κατέρρευσε ξαφνικά. Ὑπονομεύθηκε σταδιακά, ἐπὶ δεκαετίες, μέσα ἀπὸ πολιτικὲς πού ἀντιμετώπισαν τὴ γῆ ὄχι ὡς στρατηγικὸ πόρο, ἀλλὰ ὡς μεταβιβάσιμο ἐμπόρευμα καὶ τὸν ἀγρότη ὡς ἀριθμὸ σέ μπρῶο ἐνισχύσεων. Δὲν ὑπῆρξε ποτέ συγκροτημένη ἐθνικὴ στρατηγικὴ γιὰ τὸν πρωτογενῆ τομέα, προσαρμοσμένη στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας, στὴ γεωμορφολογία της, στὸν νησιωτικὸ καὶ ὄρεινὸ χαρακτῆρα της.

Ἀντίθετα, ὑπῆρξε διαχρονικὰ μιά λογικὴ διαχείριση κονδυλίων. Ἡ Κοινὴ Ἀγροτικὴ Πολιτικὴ δὲν ἐντάχθηκε ποτέ σέ ἓνα ἐθνικὸ σχέδιο παραγωγικῆς ἀνασυγκρότησης. Ἐνσωματώθηκε μηχανιστικά, χωρὶς διαπραγμάτευση, χωρὶς στόχευση, χωρὶς προσαρμογὴ. Καὶ κάπως ἔτσι, οἱ ἐπιδοτήσεις ὑποκατέστησαν τὸν σχεδιασμό, οἱ δηλώσεις ἀντικατέστησαν τὸ προϊόν καὶ ἡ γραφειοκρατία πῆρε τὴ θέση τῆς πολιτικῆς.

Τὸ τίμημα αὐτῆς τῆς ἐπιλογῆς εἶναι σήμερα ὄρατό: ἐγκατάλειψη καλλιεργειῶν, γήρανση τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, ἔλλειψη διαδοχῆς, χαμηλὴ προστιθέμενη ἀξία, ἐξάρτηση ἀπὸ εἰσαγωγές

ἀκόμη καὶ σέ προϊόντα πού θὰ μπορούσαν νὰ παράγονται ἐπαρκῶς στὴ χώρα.

Ἡ ΚΑΠ ὡς μηχανισμὸς ἐξάρτησης καὶ ἀποπαραγωγικοποίησης

Ἡ Κοινὴ Ἀγροτικὴ Πολιτικὴ δὲν εἶναι τεχνικὸ πλαίσιο. Εἶναι βαθύτατα πολιτικὴ. Καὶ στὴν ἑλληνικὴ περίπτωση λειτούργησε ὡς μηχανισμὸς ἀποπαραγωγικοποίησης τῆς ὑπαιθρου. Ἄντὶ νὰ στηρίξει τὴ μικρὴ καὶ μεσαία ἀγροτικὴ ἐκμετάλλευση, εὐνόησε τὴ λογικὴ τῆς ἐπιδότησης ἀνά στρέμμα, ἀνεξαρτήτως παραγωγικοῦ ἀποτελέσματος.

Ἔτσι δημιουργήθηκε ἓνας ἀγρότης ἐξαρτημένος ἀπὸ τὸν φάκελο, ἀπὸ τὸν ἔλεγχο, ἀπὸ τὴ συμμόρφωση στοὺς ὅρους, καὶ ὄχι ἀπὸ τὴ σχέση του μὲ τὴ γῆ καὶ τὴν ἀγορά. Ἡ παραγωγή πέρασε σέ δεύτερο πλάνο. Ἡ ἀξία μεταφέρθηκε ἄλλοῦ. Καὶ ἡ ἐπιβίωση συνδέθηκε ὄχι μὲ τὸ προϊόν, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐκταμίευση.

Ἡ σημερινὴ ἐκδοχὴ τῆς ΚΑΠ, μὲ τὴν περιβόητη «πράσινη ἀρχιτεκτονικὴ», βαθαίνει τὸ πρόβλημα. Περιβαλλοντικὲς ἀπαιτήσεις χωρὶς ἐπαρκῆ ἀντιστάθμιση, αὐξημένη γραφειοκρατία, ποινὲς καὶ κυρώσεις χωρὶς ὑποστήριξη. Ὅλα αὐτὰ δὲν πλῆττον τίς μεγάλες ἀγροβιομηχανίες τοῦ Βορρᾶ. Πλῆττον τίς μικρές, νησιωτικὲς, ὄρεινὲς καὶ μεσογειακὲς παραγωγές.

Ἡ Ἑλλάδα δὲν ἀπέτυχε ἀπλῶς νὰ διεκδικήσει καλύτερους ὅρους. Ἀποδέχτηκε ἀδιαμαρτύρητα μιά ΚΑΠ σχεδιασμένη γιὰ διαφορετικὰ παραγωγικὰ μοντέλα, διαφορετικὲς κλίμακες, διαφορετικὲς κοινωνίες. Καὶ σήμερα θερίζει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἀποδοχῆς.

Ἀπὸ τὴν τροφὴ στὴ διαχείριση: Πῶς χάθηκε ὁ ἔλεγχος τῆς παραγωγῆς

Ὁ σύγχρονος ἀγρότης δὲν ἐλέγχει



τροφή δέν εἶναι ἀπλό ἐμπόρευμα. Εἶναι ζήτημα δημόσιας υγείας, πολιτισμοῦ καί ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Τί θά κάνει ἡ ἐλληνική κυβέρνησις, τί θά πράξουν ὀνομαστικά ὄλοι οἱ εὐρωβουλευτές τῆς χώρας;

Κρήτη: Παραγωγική ταυτότητα ὑπό ἐκποίηση

Ἡ Κρήτη ἀποτελεῖ ἐμβληματικό παράδειγμα αὐτῆς τῆς μετάβασις. Ἕνας τόπος μέ ἰσχυρή κτηνοτροφική παράδοση, μέ ἐλαιῶνες, μέ τοπικές ποικιλίες, μέ πολιτισμό τροφῆς καί διατροφική αὐτάρκεια, μετατρέπεται σταδιακά σέ πεδίο ἐπενδυτικῆς μετάλλαξις.

Γῆ ὑψηλῆς παραγωγικότητας περνᾷ σέ Real Estate. Ἐλαιῶνες πιέζονται ἀπό οἰκιστικές ἀναπτύξεις. Φωτοβολταϊκά ἀπλώνονται σέ καλλιεργήσιμες ἐκτάσεις. Ἀνεμογεννήτριες καταλαμβάνουν ὄρεινούς βοσκότοπους. Ὅχι ὡς συμπληρωματικές χρήσεις, ἀλλά ὡς κυρίαρχες. Ἡ κτηνοτροφία –ιδίως ἡ αἰγοπροβατοτροφία– συμπιέζεται ἀσφυκτικά: ἀπό τό κόστος ζωοτροφῶν, ἀπό τήν ἀπώλεια βοσκῆς, ἀπό τή γραφειοκρατία, ἀπό τίς καθυστερήσεις πληρωμῶν. Τό μήνυμα εἶναι σαφές: ὁ κτηνοτρόφος δέν χωρᾷ στό νέο ἀναπτυξιακό ἀφήγημα. Τό μόνο πού χωραεῖ εἶναι οἱ «κομπιναδόροι», ἡμέτεροι καί κολλητοί καί οἱ κάθε λογῆς μούφες εἰδικῶν καθεστώτων, τῶν ΟΠΕΚΕ-ΠΕδων....

Ἐνέργεια ἀντί τροφῆς: Ἕνα στρατηγικό ἀδιέξοδο

Ἡ ἐνεργειακή μετάβασις, ὅπως ὑλοποιεῖται, δέν εἶναι οὐδέτερη. Ὄταν ἡ παραγωγή ἐνέργειας ἀνταγωνίζεται εὐθέως τήν παραγωγή τροφῆς γιά τή γῆ, τότε δημιουργεῖται ἕνα στρατηγικό ἀδιέξοδο. Τό κράτος ἐπιδοτεῖ τή μετατροπή τῆς

ἀγροτικῆς γῆς σέ ἐνεργειακό πεδίο, ἐνῶ ἀφήνει τήν τροφή ἐκτεθειμένη στίς διεθνεῖς ἀγορές.

Σέ περιόδους κρίσις, αὐτό δέν εἶναι θεωρητική συζήτησις. Εἶναι ζήτημα ἐπιβίωσις.

Χρέη, καθυστερήσεις καί ἄτυπη στάσις πληρωμῶν.

Ἡ οἰκονομική ἀσφυξία τῶν ἀγροτῶν εἶναι δομική. Καθυστερήσεις πληρωμῶν, προεξοφλήσεις, χρέη πρὸς προμηθευτές, ἀδυναμία πρόσβασις σέ ρευστότητα. Ἡ ὑπαιθρος λειτουργεῖ ἐπί πιστώσει. Καί ὅταν τό σύστημα μπλοκάρει, τό μπλόκο βγαίνει στό δρόμο. «**Ὁρολογιακή βόμβα ἔτοιμη νά ἐκραγεῖ**» εἶναι **τά χρέη τῶν ἀγροτῶν.** Ἦδη οἱ πανελλήνιοι σύλλογοι προμηθευτῶν ἀγροτικῶν ἐφοδίων, γεωπόνων καί ἐργαζομένων στόν κλάδο, μαζί μέ τόν πανελλήνιο σύλλογο φυτοπροστασίας, τόν σύνδεσμο ἐπιχειρήσεων πολλαπλασιαστικοῦ ὕλικου καί τόν σύνδεσμο παραγωγῶν καί ἐμπόρων λιπασμάτων, μέ ἐπιστολή τους στήν κυβέρνηση περιγράφουν μία κατάστασις πρωτοφανῆ γιά τά δεδομένα τοῦ πρωτογενοῦς τομέα στήν Ἑλλάδα καί τήν Εὐρώπη. Ὅπως προκύπτει, τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ ἐτήσιου τζίρου 1 δις. εὐρώ γεωργικῶν ἐφοδίων εἶναι χρέη τῶν ἀγροτῶν πού προμηθεύονται ἐπί πιστώσει λόγω ἔλλειψης ρευστότητας στήν ἀγορά ἕξαιτίας τῆς καθυστέρησις καταβολῆς ἐπιδοτήσεων καί ἀποζημιώσεων.

Οἱ ἀγρότες καί οἱ κτηνοτρόφοι μας εἶναι ἀπογοητευμένοι, θυμωμένοι καί, τό χειρότερο ἀπ' ὅλα, δέν ἔχουν ἐλπίδα καί ὄραμα γιά τό αὐριο, μέ τούς περισσότερους ἀπ' αὐτούς νά χρωστοῦν μεγάλα ποσά χρημάτων στά γεωπονικά καταστήματα, ἔναντι τῶν γεωργικῶν ἐφοδίων πού ἔχουν ἤδη χρησιμοποιοῦσι.

Κυριαρχία – τροφή – γῆ – εξάρτησις: Ὁ πυρήνας τοῦ προβλήματος

Χώρα πού δέν παράγει ἐπαρκῆ τροφή, εἶναι χώρα ἐξαρτημένη. Χώρα πού ἐκχωρεῖ τή γῆ της, χάνει τόν ἔλεγχο τοῦ μέλλοντός της. Χώρα πού ἀντιμετωπίζει τόν ἀγρότη ὡς «κόστος» καί ὄχι ὡς στρατηγικό ἐταῖρο, ὑπονομεύει τήν ἴδια της τήν ὑπόστασι. Ἡ διατροφική ἐπάρκεια δέν εἶναι ἀναχρονισμός. Εἶναι ἐθνική ἀσφάλεια.

Γιατί τά μπλόκα εἶναι δίκαια καί ἀναγκαῖα

Οἱ ἀγρότες δέν ζητοῦν προνόμια.

Ζητοῦν νά μὴν ἐξαφανιστοῦν. Ζητοῦν στρατηγική, ὄχι ἐπικοινωνία. Ζητοῦν νά παραμείνουν στή γῆ τους καί νά συνεχίσουν νά παράγουν τροφή.

Χωρίς ἀγρότες, δέν ὑπάρχει ὑπαιθρος. Χωρίς ὑπαιθρο, δέν ὑπάρχει χώρα.

Ἄν τό πολιτικό σύστημα συνεχίσει νά ἀγνοεῖ αὐτό τό μήνυμα, τότε τά μπλόκα δέν θά εἶναι τό τέλος. Θά εἶναι ἡ ἀρχή. Γιατί μιά χώρα πού δέν ἐλέγχει τή γῆ καί τήν τροφή της, δέν ἐλέγχει τίποτα.

Πηγή: neakriti.gr/apopseis/2152462_mploka-sti-gi-mploko-sto-mellon



Ἡ ΝΙΚΗ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ, ΟΤΑΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΣΗΚΩΝΟΝΤΑΙ ΟΡΘΙΟΙ
τοῦ κ. Γεωργίου Ἀποστολάκη, Ἀντιπροέδρου Ἀρείου Πάγου ἐπί τιμῆ

Ἡ πρόσφατη ἐξέλιξη στή Βρετανία δέν εἶναι ἀπλῶς μιὰ πολιτική ὑποχώρησις· εἶναι μιὰ μεγάλη δημοκρατική νίκη. Ἀπέναντι στήν ἀπόπειρα ἐπιβολῆς ὑποχρεωτικῆς ψηφιακῆς ταυτότητας ἀπὸ τὸν Κιρ Στάμερ, οἱ Βρετανοὶ πολῖτες δέν ἔσκυψαν τὸ κεφάλι. Δέν ἀδιαφόρησαν. Ὁργανώθηκαν, ἀγωνίστηκαν καί μίλησαν μὲ ἀριθμούς πού δέν ἀγνοοῦνται.

Τρία ἑκατομμύρια ὑπογραφές.

Τρία ἑκατομμύρια συνειδήσεις σὲ ἐγρήγορη.

Τρία ἑκατομμύρια φωνές πού ἀπαίτησαν τὸ αὐτονόμο: ἐλευθερία ἐπιλογῆς.

Καὶ νίκησαν. Ἡ ὑποχρεωτικότητα **κατέρρευσε**. Ἡ προαιρετικότητα ἐπιβλήθηκε ὡς καρπὸς συλλογικῆς δράσης. Αὐτὸ εἶναι τὸ μάθημα τῆς Βρετανίας πρὸς ὅλη τὴν Εὐρώπη — καί ἰδιαίτερα πρὸς ἐμᾶς.

Τὸ μήνυμα πρὸς τοὺς Ἕλληνες ἀγωνιστές

Γιὰ τοὺς Ἕλληνες ἀκτιβιστὲς κατὰ τοῦ ψηφιακοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ, καὶ εἰδικὰ γιὰ τὸ κίνημα ΕΞΟΔΟΣ, ἡ βρετανική νίκη εἶναι φάρος ἐλπίδας. Ἀποδεικνύει ὅτι ἡ «ψηφιακὴ σκλαβιά» δέν εἶναι ἀναπόφευκτη. Ὅτι τὰ σχέδια ἐπιβολῆς μποροῦν νά ἀνατραποῦν, ὅταν οἱ πολῖτες παίρνουν τὴν ὑπόθεσι στὰ χέρια τους.

Ὅμως ἐδῶ χρειάζεται καὶ μιὰ εὐλικρινῆς, καλοπροαίρετη αὐτοκριτική.

Ἡ ἑλληνικὴ ἀδιαφορία: τὸ μεγάλο ἐμπόδιο.

Σὲ ἀντίθεσι μὲ τοὺς Βρετανούς, ὁ ἑλληνικὸς λαός —στὴν πλειοψηφία του— παραμένει ἀδρανῆς. Ἡ συμμετοχὴ στὶς προσκλήσεις γιὰ ὑπογραφές, ἡ παρουσία στὸν δημόσιο διάλογο, ἡ ἐμπρακτικὴ στήριξι πρωτοβουλιῶν, ὅπως τῆς «ΕΞΟΔΟΣ», εἶναι δυσανάλογα μικρῆ σὲ σχέση μὲ τὴ σοβαρότητα τοῦ διακυβεύματος.

Δέν πρόκειται γιὰ ἐπίπληξι, ἀλλὰ



για υπενθύμιση: ἡ ἐλευθερία δὲν διατηρεῖται μὲ ἀδράνεια.

Ἡ Βρετανία μᾶς ἔδειξε ὅτι οἱ κυβερνήσεις ὑποχωροῦν μόνο, ὅταν οἱ πολῖτες ἐπιμένουν. Ὅταν μετατρέπουν τὴν ἀνησυχία σὲ δράση καὶ τὴν ἀγανάκτηση σὲ ὑπογραφές, παρουσία, πίεση.

Ἡ ἐλπίδα ἔχει προηγούμενο

Καὶ ἂν κάποιος ἀμφιβάλλει ὅτι «αὐτὰ δὲν γίνονται ἐδῶ», ἀρκεῖ νὰ θυμηθεῖ τὴν Ἑλβετία. Ἐκεῖ, οἱ πολῖτες –μὲ δημοψηφίσματα καὶ μαζικὴ συμμετοχὴ– ἔχουν ἐπανειλημμένα μπλοκάρει ὑπερβολὲς κρατικοῦ ἐλέγχου, ἀποδεικνύοντας ὅτι ἡ ἄμεση δημοκρατία ζεῖ, ὅταν οἱ πολῖτες τὴ χρησιμοποιοῦν.

Τὸ συμπέρασμα

Ἡ βρετανικὴ νίκη δὲν εἶναι ξένη ὑπόθεσι. Εἶναι πρόσκλησι.

Πρόσκλησι πρὸς τοὺς Ἕλληνας νὰ ἀφήσουν τὴν ἀπάθεια.

Πρόσκλησι νὰ ἀποδείξουμε ὅτι ἡ κοινωνία δὲν εἶναι παθητικὸς ἀποδέκτης τεχνοκρατικῶν ἐπιβολῶν.

Ἄν τρία ἑκατομμύρια Βρετανοὶ μπόρεσαν νὰ ἀλλάξουν τὴν πορεία μιᾶς ὁλόκληρης χώρας, τότε τίποτα δὲν ἐμποδίζει καὶ ἐμᾶς – ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία.

Καὶ αὐτή, ὅπως μᾶς δείχνει ἡ Ἱστορία, νικεῖται.

Πηγή: iepomenimera.gr



✿ ———— ✿ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✿ Κ ΣΧΟΛΙΑ ———— ✿

Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιος Χριστουγέννων Ἰ. Μ. Κυθέρων

Οὐσιαστικὴ –ὅπως πάντοτε– ἡ ποιμαντορικὴ ἐγκύκλιος τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Κυθέρων καὶ Ἀντικυθέρων γιὰ τὴ μεγάλη Δεσποτικὴ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων (ὑπ' ἀρ. 252/2025).

Μεταφέρουμε μόνον τὸ τελειώμά της: «... Ἡ τρισμέγιστη Δεσποτικὴ Ἑορτὴ τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ Μητρόπολις πασῶν τῶν Ἑορτῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ἐσήμανε τὸν ἐρχομὸν εἰς τὸν κόσμον καὶ τὴν ἀνθρωπότητα, Θεῖα βουλήσει καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὡς τελείου Θεοῦ καὶ τελείου ἀνθρώπου, ἐκτὸς ἁμαρτίας.

Ἡ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, ἡ γενέθλιος ἡμέρα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας μας, ἐχάρισε εἰς τοὺς πιστοὺς καὶ Ὁρθοδόξους Χριστιανούς τὴν Θεῖαν Κιβωτὸν τῆς σωτηρίας

μας, τὸ πνευματικὸν καὶ ἄμισθον Ἱατρεῖον καὶ Θεραπευτήριον, τὴν νοπτὴν ὀλκάδα, συμφώνως πρὸς ὅσα προείπομεν.

Ἡ δὲ παρομοίωσις τῆς Ἁγίας μας Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας μὲ νοπτόν πλοῖον καὶ ἡ συμβολικὴ ἐρμηνεία τῶν συστατικῶν ὀργάνων τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πληρώματός του μὲ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ Πλήρωμά της, καταδεικνύουν σαφέστατα καὶ περίτρηνα ὅτι **ὄσοι ἐγκατέλειψαν τὴν νοπτὴν αὐτὴν ὀλκάδα τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας καὶ ἀπεσκίρτησαν ἀπὸ αὐτὴν (αἰρετικοί, σχισματικοί, ἀκοινωνῆτοι, κακόδοξοι καὶ ἑτερόδοξοι), κατέστησαν ναυαγοὶ καὶ ἀποστάτες.** Ἡ θεραπεία τους καὶ ἡ πνευματικὴ τους ἐπαναφορὰ καὶ ἀποκατάστασις ἐντὸς τοῦ σωστικοῦ πλοίου τῆς Μιᾶς καὶ Μόνης Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἐπιτυγχάνεται μόνον μὲ τὴν ριζικὴ καὶ εἰλικρινῆ μετάνοια καὶ τὴν ἀπόπτυσιν καὶ ἀποκλή-



δου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου μέ τήν ὁποία θέτουν σέ ἐπ' ἀόριστον ἀργία τόν ἀθῶο συνεπίσκοπό τους Πάφου Τυχικόν. Ἡ μελέτη ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἱεροί κανόνες λένε τά ἀντίθετα ἀπό αὐτά πού ἰσχυρίζεται τό Ἀνακοινωθέν τῆς Συνόδου τῶν ἔνδεκα.

Παραθέτουμε τά συμπεράσματα τῆς μελέτης:

«Συμπερασματικά

Οἱ ἱεροί Κανόνες ἀπαγορεύουν σέ κληρικούς νά περιφρονήσουν τήν ἐκκλησιαστική δικαιοσύνη, νά ἀρνηθοῦν νά δικαστοῦν σέ ἐκκλησιαστικά δικαστικά ὄργανα καί νά μεθοδεύσουν μέσῳ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας νά δικαστοῦν ἀπό τήν κοσμική Δικαιοσύνη. Ἀντίθετα **οἱ ἱεροί κανόνες ἐπιτρέπουν στούς κληρικούς** νά ζητήσουν τή συνδρομή τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, ὥστε νά **μπορέσουν νά δικαστοῦν σέ ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια βάσει τῶν ἱερῶν κανόνων καί τῶν σχετικῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων (π.χ. Καταστατικός Χάρτης).**

»Τέλος, ὁ Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου **παρέχει τή δυνατότητα στήν κοσμική Δικαιοσύνη τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας** νά ἀποκαθιστᾷ ἀδικίες τῆς ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης ἐλέγχοντας δικαστικά τή συμπεριφορά τῶν ἐκκλησιαστικῶν Δικαστῶν σέ συγκεκριμένη δίκη. Ἐάν μάλιστα βεβαιωθεῖ ἢ πιθανολογηθεῖ ἰσχυρῶς «*οὐσιώδης παράβασις τοῦ δικαστοῦ*» ἢ δίκη ἐπαναλαμβάνεται.

»Ἀσφαλῶς καί δέν μπορούμε νά προδικάσουμε ἢ νά γνωρίζουμε τήν ἔκβαση μιᾶς προσφυγῆς σέ πολιτικά Δικαστήρια. Αὐτό πού ὅμως γνωρίζουμε πολύ καλά εἶναι ὅτι ἡ ἐκκλησιαστική ἱστορία ἔχει δείξει ὅτι ὁ ἱερός Χρυσόστομος πέθανε μακριά ἀπό τήν ἐπαρχία του, ἔκπτωτος, ἐξόριστος, καθηρημένος

καί ἀφορισμένος ἀλλά παραμένει πάντα μέσα στούς αἰῶνες ὁ μεγάλος Χρυσόστομος! Καί μαζί μέ αὐτόν οἱ λίγοι πού τοῦ συμπαραστάθηκαν διωγμένοι, κατατρεγμένοι, καθηρημένοι καί ἀφορισμένοι ἀπό τήν τότε παντοδύναμη καί θρασύτατη ἐκκλησιαστική ἐξουσία τῆς Κωνσταντινούπολης, τῆς Ἀλεξάνδρειας καί τῆς Ἀντιόχειας...

»Γιατί τόν τελευταῖο λόγο στήν Ἐκκλησία τόν ἔχει πάντοτε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός!

»Εὐτυχῶς...»



«**Ἀθῶες**» ἐπισκέψεις καί παρασκῆνιο μιᾶς νέας **Αὐτοκεφαλίας;**

Σφοδρή ἀντιπαράθεση ξέσπασε μεταξὺ Φαναρίου καί Μόσχας μετά τίς καταγγελίες τοῦ Πατριαρχείου Ρωσσίας ὅτι τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἐτοιμάζει νέα σχίσματα ὡς ἀποτέλεσμα νέων αὐτοκεφαλῶν, πού θά χορηγήσει τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο μετά τήν περίπτωση τῶν ἀχειροτόνητων τῆς Οὐκρανίας.

Βλέπε σχετικῶς τά δύο δημοσιεύματα τοῦ Πρακτορείου «Ρομφαία» μέ ἡμερομηνίες 12 καί 13 Ἰανουαρίου 2026 καί τίτλους ἀντιστοίχως: «SVR: «Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἐτοιμάζει νέο σχίσμα» καί «Τὸ Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο γιά τήν ἀνακοίνωση τῆς SVR». Σχετικό εἶναι καί τό ἀποκαλυπτικό ἄρθρο τοῦ κ. Γεωργίου Τζανάκη μέ τίτλο «Πατριαρχεῖο, Ἀμερικάνοι, Ἑγγλέζοι καί Ρῶσσοι. Ψεύδη, σενάρια, ὕβρεις...» (βλ. διαδίκτυο, 19.1.2026)

Παρακάτω μεταφέρουμε ρεπορτάζ τοῦ Πρακτορείου «Ρομφαία» (21.1.2026) ὑπὸ τόν τίτλο πού ἐκθέσαμε στό παρὸν σχόλιο:

«Ἡ πρόσφατη ἀνακοίνωση (/diafora/74329-svr) τῆς Ρωσικῆς Ὑπηρε-

σίας Έξωτερικῆς Κατασκοπείας (SVR) κατά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου προκάλεσε ἐντύπωση, ὄχι τόσο γιά τό περιεχόμενό της ὅσο γιά τόν τόνο της.

»Σέ κάθε περίπτωση, ἂν καί καταδικαστέα δέν μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ἄσχετη μέ τίς διεργασίες πού, ἀθήρυβα, ἀλλά σταθερά καταγράφονται στόν ἐκκλησιαστικό χῶρο.

»Ἀρκετοί ἔσπευσαν νά τήν ἀποδώσουν ἀποκλειστικά στή γνωστή ρητορική ἀντιπαράθεση μεταξύ Μόσχας καί Φαναρίου.

»Ὡστόσο, οἱ πρόσφατες κινήσεις σέ Μαυροβούνιο καί Ρώμη δείχνουν ὅτι στό παρασκῆνιο διαμορφώνονται συνθηκες πού ἀξίζουν προσεκτικότερης ἀνάγνωσης.

»Ἡ παρουσία τοῦ λεγόμενου «Μητροπολίτη» Μπόρις Μπόγιοβιτς (<https://www.cpcniksic.me/>) τῆς αὐτοαποκαλούμενης Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Μαυροβουνίου στό Βατικανό (<https://www.aktuelno.me/clanak/delegacija-cpc-urimu-i-vatikanu-potvrda-opredijeljenostiza-medunarodni-dijalog-i-saradnju>) καταγράφηκε ὡς μιά ἀκόμη επίσκεψη.

»Παρ' ὅλα αὐτά, σέ φωτογραφίες πού δημοσιεύθηκαν ὁ Μπόρις εἶχε συνάντηση καί μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο Φινλανδίας κ. Ἡλία (<https://aktuelno.s3.eu-central-1.amazonaws.com/media/aktuelno/2026/01/19/17688071801wiirj0smu0hixx7.PNG>), ἱεράρχη ὑπαγόμενο στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, πού ἴσως προσθέτει ἕνα στοιχεῖο πού δύσκολα ἀγνοεῖται.

»Πάντως, ὅπως ὅλα δείχνουν, ὁ ἴδιος ὁ «Μητροπολίτης» Μπόρις δέν φαίνεται νά κρύβεται.

»Οἱ δηλώσεις του (<https://risu.ua/avtokefaliya-ne-ye-samocillyu-ale-bez-avtokefalnoyi-chornogorskoyi-cerkvi->

ne-isnuvatime-chornogorskoyi-naciyi-mitropolit-boris-bojovich_n148538) ὅτι **ἡ χορήγηση αὐτοκεφαλίας ἢ αὐτονομίας ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο θά ἦταν «ἱστορικό γεγονός» γιά τό Μαυροβούνιο, οὐσιαστικά ἐπιβεβαιώνουν** ὅτι ἴσως ὑπάρχει ἀνοιχτός δίαυλος ἐπικοινωνίας.

»Τέτοιες δηλώσεις τίς περισσότερες φορές δέν γίνονται στό κενό· συνήθως προετοιμάζουν τό ἔδαφος, γιά νά μὴν αἰφνιδιαστεῖ ἡ κοινή γνώμη, ὅταν θά ἔρθε ἡ ὥρα τῶν ἐπίσημων ἀνακοινώσεων.

»Στό ἴδιο πλαίσιο ἡ μνήμη ἐπιστρέφει ἀναπόφευκτα στό 2019 καί στή συλλειτουργία στό Κίεβο, ὅπου ὁ Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος, στενός συνεργάτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, βρέθηκε στό ἴδιο ἱερό μέ τόν Μπόρις (/images/article-images/2026/01/Romfea/IMG_0704.JPG).

»Βέβαια, ὁ Μητροπολίτης Ἐμμανουήλ εἶχε ξεκαθαρίσει τότε ὅτι μέ τόσους κληρικούς στό συλλειτουργο δέν μπορούσε νά γνωρίζει μέ ποιούς συλλειτουργεῖ, παρότι οἱ κακές οἱ γλώσσες λένε ὅτι ὑπῆρξαν κάποιες ἐπαφές, ἀπλά δέν περίμεναν κάποιο φωτογράφο νά τοὺς ἀπαθανατίσει.

»Ἡ ἀνακοίνωση τῆς SVR ἦταν σαφῶς αὐστηρή καί προφανῶς ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης δέν εἶναι ὁ «Ἀντίχριστος».

»Ὡμως οἱ δημόσιες ἀντιδράσεις σπανάτως γεννιοῦνται χωρὶς ἀφορμή, ἀκόμη κι ἂν ἡ ἀφορμή δέν εἶναι πάντα ὀρατή.

»Οἱ ἐπαφές στή Ρώμη, οἱ συναντήσεις μέ ἱεράρχες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ἡ διαρκὴς ἀναφορὰ στό Κίεβο ὡς προηγούμενο, συγκροτοῦν ἕνα μοτίβο πού δέν περνᾷ ἀπαρατήρητο.

»Τό ἂν πρόκειται γιά μιά φυσικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐξέλιξη ἢ γιά μιά διαδικασία μέ εὐρύτερες προεκτάσεις, εἶναι



κάτι πού ο χρόνος θά αποσαφηνίσει.

»Πρός τό παρόν, τό μόνο βέβαιο εἶναι ὅτι οἱ κινήσεις αὐτές δέν περνοῦν ἀπαρατήρητες, καί τό μέλλον θά δείξει ἐάν εἶναι μιά εὐθεία κίνηση ἀποδυναμώσης τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας».



Ὁ Big Brother προχωρεῖ πονηρά

«Τούς πῆρε ὁ πόνος» νά φυλάξουν τή νεολαία ἀπό τό τσιγάρο καί τό ἀλκοόλ.

Αὐτοί πού καταστρέφουν τή νεολαία, τώρα ἐνδιαφέρονται ὑποκριτικά νά τή «σώσουν».

Ὁ στόχος τους εἶναι νά μᾶς «μαντρώσουν» ὅλους στήν ψηφιακή φυλακή, πού οἰκοδομοῦν.

Τό θέμα ἀναδεικνύει ὁ καλός δημοσιογράφος Ἐλευθέριος Ἀνδρώνης στό ἄρθρο του μέ τίτλο «**Νέα μέτρα γιά ἀλκοόλ καί καπνικά προϊόντα: Ψηφιακή θηλιά φακελώματος μέ πρόσχημα τό “σώσιμο” τῶν ἀνηλίκων!**» (sportime.gr, 20.11.2025)

Τόν ἴδιο σκοπό ἐξυπηρετεῖ καί ἡ εὐρωπαϊκή νομοθεσία, πού πέρασε προσφάτως, μέ βάση τήν ὁποία οἱ νέοι μέ «ψηφιακά ἐργαλεῖα» θά ἀποδεικνύουν ὅτι εἶναι ἄνω τῶν 13 ἐτῶν γιά νά τοὺς ἐπιτρέπεται ἡ πρόσβαση στό διαδίκτυο.

Νά σημειώσουμε ὅτι παρόμοιο μέτρο πέρασε στήν Αὐστραλία, μέ τήν ἡλικία ἐκεῖ νά τίθεται στά 16 καί ὄχι στά 13.



Μαζική ἐπιτήρηση καί στό Μετρό

Μέ πρόφαση τήν πάταξη τῆς εἰσιτηριοδιαφυγῆς, χιλιάδες κάμερες μέ τεχνητή νοημοσύνη ἐγκαθίστανται (Νοέμβριος 2025) στό Μετρό στήν Ἀθήνα (ἔπεται ἡ Θεσσαλονίκη).

Τό ἴδιο ξεκινᾷ καί στήν Ἀττική Ὁδό, γιά νά μειωθοῦν –ὑποτίθεται– τά ἀτυχήματα, καθώς θά ἐντοπίζονται εὐκολότερα οἱ παραβάτες τοῦ Κ.Ο.Κ.



«Κόλαση» στίς συναλλαγές: Κατέρρευσε τό e-banking τῆς Πειραιῶς

Διαβάζουμε στό μπλόγκ alfavita.gr/koinonia/498309_kolasi-stis-synallages-kattereuse σέ ρεπορτάζ μέ τίτλο «Σόκ στήν τελευταία ἐργάσιμη τοῦ μήνα: “Μαύρη Παρασκευή” γιά τήν Πειραιῶς - Κατέρρευσε τό e-banking, χιλιάδες ἐγκλωβισμένοι»:

«Πλήρη παράλυση παρουσίασε τό ψηφιακό σύστημα συναλλαγῶν τῆς Τράπεζας Πειραιῶς τήν Παρασκευή 28/11, κατά τήν τελευταία ἐργάσιμη ἡμέρα τοῦ μήνα.

»Χιλιάδες πελάτες βρέθηκαν ἀποκλεισμένοι ἀπό τοὺς λογαριασμούς τους σέ μιά κρίσιμη στιγμή, καθώς σήμερα ἔληγαν προθεσμίες γιά ἀσφαλιστικές εἰσφορές καί ἄλλες σημαντικές πληρωμές, μέ τόν κίνδυνο ἐπιβολῆς προστίμων λόγω ἐκπρόθεσμης καταβολῆς νά εἶναι πλέον ὀρατός».

Σχόλιο «Π»: Ἐνα ἀπό τά πολλά περιστατικά, πού κάνουν τήν «ἀσφάλεια στίς συναλλαγές» νά μοιάζει μέ ἀνέκδοτο.



Ἡ «ΕΞΟΔΟΣ» στή Θεσσαλονίκη

Μέ μεγάλη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε στήν κατάμεστη Αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τὸ Σάββατο 13 Δεκεμβρίου 2025, ἡ Ἐκδήλωση τῆς «Πανελληνίας Κίνησης κατὰ τοῦ Ψηφιακοῦ Ὁλοκλη-



γελία κάποιων στή δασική ύπηρεσία. Τούς ἐνόχλησε ὁ σταυρός δίπλα στή σημαία. Γιά τίς ἀνεμογεννήτριες ὄλα καλά.

Μόνον ὀργή τό αἴσθημα τῶν πατριωτῶν.



Δέν ντρέπονται λίγο!

**Καταγοῦν τήν ἀργία τῶν Τριῶν
Ἱεραρχῶν στή σχολεῖα καί εἰσάγουν
ἀργία γιά τά καρναβάλια!**

Ἐγινε καί αὐτό.

Ὅπως διαβάζουμε στό tasthyras.wordpress.com/2026/01/09/καταγοῦν-την-αργια-των-τριων-ιεραρχων «Σύμφωνα μέ τήν ὑπ' ἀριθμ. 1339/07-01-2026 ἀπόφαση τοῦ Ἀντιπεριφερειάρχου **Καστοριάς Δημήτρη Σαββόπουλου**, τά σχολεῖα ὄλων τῶν βαθμίδων τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητας Καστοριάς καί τῶν τριῶν Δήμων θά παραμείνουν κλειστά τήν Πέμπτη 08 Ἰανουαρίου 2026, λόγω τῆς παρέλασης τοῦ Καστοριανοῦ Καρναβαλιοῦ».



**Προωθοῦν καί τήν πολυγαμία.
Συνέδριο μέ τήν παρουσία τῆς
ὑπουργοῦ κ. Δόμνας Μιχαλίδου**

Μετά τόν γάμο τῶν ὁμοφυλοφίλων, πού νομοθετήθηκε ἀπό τήν κυβέρνησι Μητσοτάκη, τώρα στρώνεται ὁ δρόμος καί γιά τήν πολυγαμία!

Ὅπως διαβάζουμε (βλ. εἰδησεογραφία 24.11.2025) ἡ ὑπουργός «Οἰκογένειας καί Κοινωνικῆς Συνοχῆς» (!) κ. Δόμνα Μιχαλίδου ἐπρόκειτο νά λάβει μέρος σέ Συνέδριο μέ θέμα «Εἶναι ἡ μονογαμία ξεπερασμένη τό 2025;».

Σχ. «Π»: Ὁ κόσμος κάνει ὑπομονή μέχρι τίς ἐκλογές.



Διαβατήρια καί παλαιές ταυτότητες

Μεταφέρουμε ἀπό τό eksodos.gr (25.1.2026):

Σημαντική ἀποκάλυψη ἦρθε στή Βουλὴ καί ἀφορᾷ χιλιάδες Ἑλληνες πολίτες πού τό τελευταῖο διάστημα ἔρχονται ἀντιμέτωποι μέ **τεχνητή παραπληροφόρηση** στή Ἀστυνομικά Τμήματα, ὅταν ἐπιχειροῦν νά ἐκδώσουν διαβατήριο μέ παλαιοῦ τύπου ἀστυνομική ταυτότητα.

Σύμφωνα μέ καταγγελίες, πολίτες ἐνημερώνονται –ἐσφαλμένα– **ὅτι δέν μποροῦν νά ἐκδώσουν διαβατήριο** ἐάν ἡ ταυτότητά τους: δέν φέρει λατινικούς χαρακτῆρες ἢ ἔχει ἐκδοθεῖ πρὶν ἀπό πολλά ἔτη ἢ θεωρεῖται «ληγμένη».

Ἡ πρακτική αὐτή ὀδηγεῖ σέ **ἔμμεση πίεση** πρὸς τοὺς πολίτες νά προβοῦν στήν ἐκδοση τῶν νέων ψηφιακῶν ταυτοτήτων, χωρὶς νά ὑπάρχει τέτοια νομική ὑποχρέωση.

Τί ἀποκαλύφθηκε ἐπίσημα στή Βουλὴ.

Κατά τή διάρκεια συζήτησης ἐπίκαιρης ἐρώτησης, ὁ ἀνεξάρτητος βουλευτὴς **Νίκος Παπαδόπουλος** ἔθεσε εὐθέως τό ζήτημα τῆς **παράνομης ἄρνησης ἐκδοσης διαβατηρίων** σέ πολίτες, πού διαθέτουν παλαιοῦ τύπου ἀστυνομικές ταυτότητες.

Ἀπὸ τήν ἀπάντησι τοῦ ἀρμόδιου Ὑφυπουργοῦ προέκυψε μέ ἀπόλυτη σαφήνεια ὅτι:

- **Διαβατήριο ἐκδίδεται καί μέ παλαιά ἀστυνομική ταυτότητα**, ἀκόμη καί ἂν αὐτὴ ἔχει ἐκδοθεῖ πρὶν ἀπὸ δεκαετίες.

- **Ἡ χρονολογία ἐκδόσεως τῆς ταυτότητας δέν ἀποτελεῖ λόγο ἀπόρριψης.**

- **Τό μοναδικό κριτήριο εἶναι ἡ ἀπόδειξι τῆς ταυτοπροσωπίας.**

• Άρνηση επιτρέπεται μόνο στην εξαιρετική περίπτωση που η φωτογραφία δέν επιτρέπει αξιόπιστη αναγνώριση.

Τί ισχύει νομικά σήμερα

Με βάση το ΦΕΚ Β' 5441/30.9.2024, η ισχύς όλων των ύφιστάμενων αστυνομικών ταυτοτήτων έχει παραταθεί έως 25 Σεπτεμβρίου 2027, ανεξαρτήτως χρόνου έκδοσης.

Έπομένως: [...]

4. Ζητήστε γραπτή αιτιολογία

Έάν επιμείνουν στην άρνηση:

- ζητήστε **έγγραφη αιτιολόγηση** της άρνησης,
- **μέ αναφορά στή συγκεκριμένη νομική διάταξη** που δίδεν την επιβάλλει.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, η άρνηση **ανακαλείται άμεσα** όταν ζητηθεί γραπτώς.

5. Καταγράψτε τό περιστατικό

Κρατήστε: ήμερομηνία, Αστυνομικό Τμήμα, όνοματεπώνυμο ή βαθμό του υπαλλήλου (έφόσον είναι γνωστός ό βαθμός), και τό περιεχόμενο της άρνησης.

Η καταγραφή είναι χρήσιμη για **διοικητικό έλεγχο και απόδοση ευθυνών**.

Έπίσης δέν υποχρεούνται οί μαθητές νά έπιδεικνύουν αστυνομική ταυτότητα κατά τήν διάρκεια έξετάσεων. Βλ. αναλυτικά στήν ιστοσελίδα eksodos.gr (24.01.2026), σχετικά μέ τήν «ταυτοποίηση μαθητών στίς έξετάσεις».



ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία έκδοση του Πανελληνίου Συνδέσμου
για τήν Έλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Έκδότης - υπεύθυνος κατά τόν νόμο: Εύμορφία Κωστούλα-Μπανάβα

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Άλτιντζή Δ. Άγγελική

Έκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Άλτιντζή Δ. Άγγελική

Συνδρομή έσωτερικού έτήσια: 15 €

Συνδρομή έξωτερικού έτήσια: 45 €

Συνδρομή Κύπρου έτήσια: 45 €

Έπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν τίς απόψεις τών συγγραφέων τους και ακολουθούν τήν όρθογραφία τους. Οί απόψεις τών άρθρογράφων μπορεί νά μίν ταυτίζονται κατ' ανάγκην μέ τίς θέσεις του περιοδικού.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κατόπιν γραπτής άδειας από τί διεύθυνση του περιοδικού.